Rokovnjač

Januar 2017, letnik XVIII, številka 1, izid: 2. 2. 2017

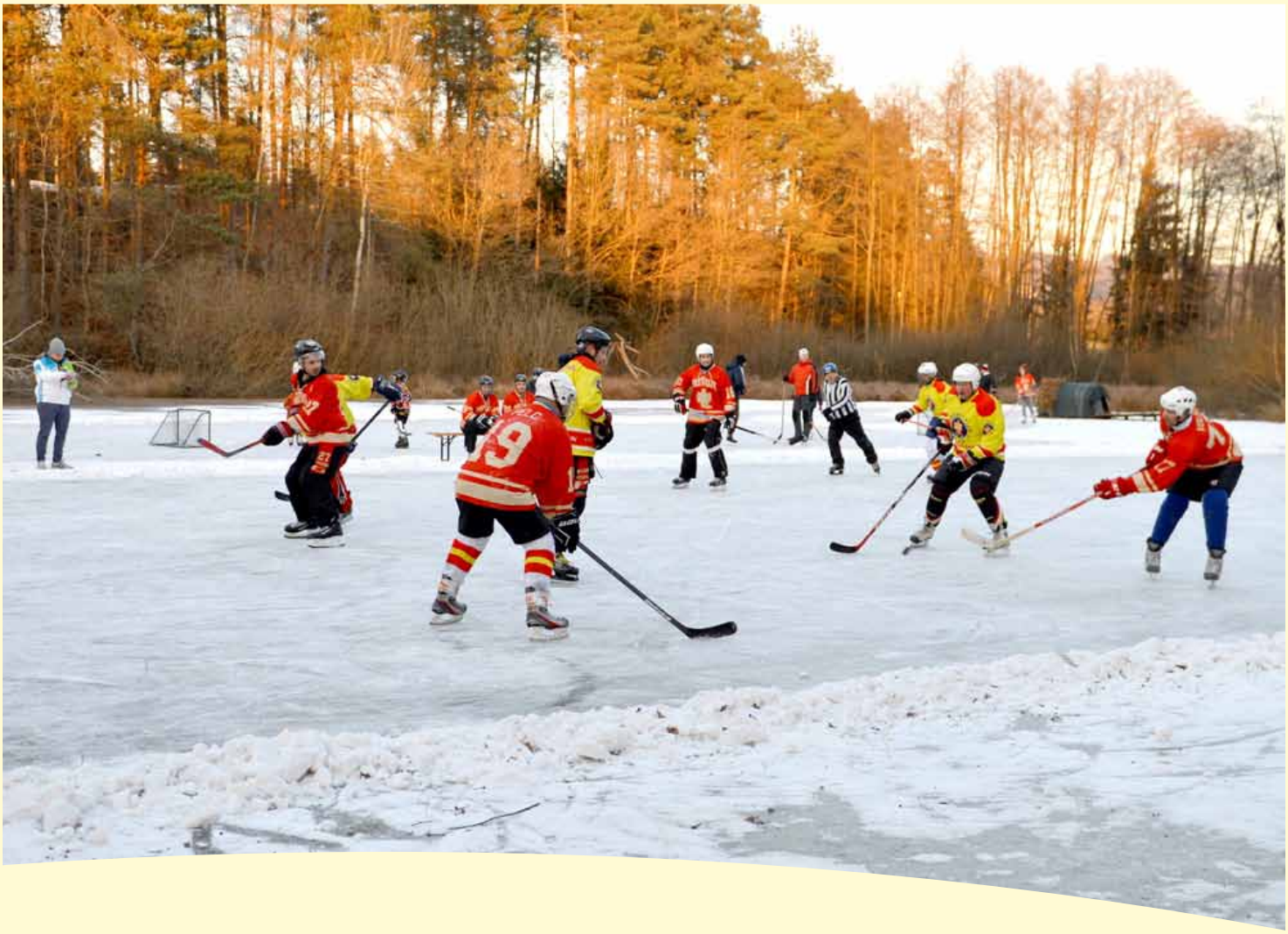

stran 7

Novoletni koncert in proslava

stran 14

Intervju Drago Bajt

stran 16

MPZ Janko Kersnik v Berlinu

* Oglaševana cena je cena po ceniku za Peugeot 3008 Active, 1,6 BlueHDi 100.

Poraba v kombiniranem načinu vožnje: od 4,2 do 6,0 l/100 km. Izpuh CO_2: od 109 do 136 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6. Vrednost specifične emisije dušikovih oksidov NOx: od 0,0282 do 0,0663 g/km. Emisije trdnih delcev: od 0,00008 do 0,00203 g/km. Število delcev: od 0,01 do 20,36. Ogljikov dioksid (CO_2) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM_{10} in $PM_{2,5}$ ter dušikovih oksidov.

NOVI SUV PEUGEOT 3008

MOTION & EMOTION

PEUGEOT

RODEX **RODEX d.o.o.,** Rova, Rovska cesta 2, 1235 Radomlje, tel. 01 729 9200, www.rodex.si

Uvodnik

Pošteno smo že zakorakali v leto 2017. Rad pa bi se vrnil dober mesec nazaj, ob konec minulega leta, in se zahvalil vsem, ki ste se v tistem času spomnili tudi na nas in nam v uredništvo poslali pismo ter izrekli lepe želje ob novem letu. Eno bi tokrat rad delil z vami, saj je bila le-ta tudi namenjena vsem občanom. Zapisala jo je naša zvesta bralka Lojzka. Vsem lukoviškim ljudem je zaželela sreče in zdravja. Izrazila pa je tudi veselje in zadovoljstvo, da v občini živijo številne dejavnosti, da so ljudje aktivni in da o tem poročamo tudi v Rokovnjaču. Ob tem je bila poudarjena želja: "Gradite in ustvarjajte še naprej, da ostane kraj lep." V glasilu se bomo to trudili. Želimo še naprej delovati pozitivno in podpirati dejavnosti občanov.

Začelo je teči 17. leto, odkar izhaja Rokovnjač. V prvi številki z letnico 2017 smo precej prostora namenili decembrskim dogodkom. Potekali so kar štirje koncerti, dva godbenikov in po eden pevcev Šentviškega zvona ter učencev glasbene šole Polton, kar je dokaz, da je tudi glasba doma v naši dolini. V Krašnji so se gledalci lahko nasmejali novi gledališki igri. V osrednjem intervjuju predstavljamo prevajalca, esejista, publicista, literarnega kritika in ugankarja Draga Bajta. To je le del vsebine, zato le preberite, kaj so še zapisali člani uredniškega odbora, dopisniki in predstavniki društev.

Ob začetku leta smo dobili kar nekaj vprašanj glede terminov izida glasila v tekočem letu. Sporočamo vam, da je okvirni terminski plan objavljen na spletni strani občine Lukovica v zavihku Rokovnjač (http://lukovica.si/rokovnja).

Leon Andrejka
odgovorni urednik

Naslednja številka Rokovnjača bo izšla 9. marca 2017; rok za oddajo člankov je 28. februar 2017 do 12. ure. Članki, ki bodo poslani po tem roku, v aktualni številki ne bodo objavljeni. Svoje članke, dolge največ 1500 znakov s presledki, lahko pošljete po e-pošti na naslov: rokovnjac@lukovica.si ali pa jih vnesete v sistem www.mojaobcina.si. Več informacij na telefonski številki uredništva: 051 365 992.

VSEBINA

Zakladi Črni Graben	5	»Rahuška« pot in Planica	13
Nova spletna stran	6	Nekdanji člani KS Prevoje	16
Komedija Dan oddiha	8	Rdeči križ Blagovica	17
Koncert Šentviškega zvona	9	Uspeh mladih karateistov	18
Koncert glasbene šole Polton	10	Zimska klasika	19
Blagoslov soli, vode in konj	11	Mehurčki domišljije	21
Delovanje OZSČ Domžale	12	Vabila	24

ROKOVNJAČ je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejemajo vsa gospodinjstva občine Lukovica; odgovorni urednik: Leon Andrejka, uredniški odbor: Milena Bradač, Marjetka Vrbnjak, Andraž Kopitar in Erika Cerar; ustanovitelj: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, t: 01/729 63 00, m: 051 365 992, jezikovni pregled: Primož Hieng; spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: rokovnjac@lukovica.si; produkcija: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; trženje oglasnega prostora: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; naklada: 1.950 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5 % DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjač je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti. Nenaročenih člankov ne honoriramo. Članki v rubriki pisma bralcev in politika niso lektorirani. Na naslovnici: Hokejska tekma na naravnem ledu članov Hokejskega kluba Prevoje. Foto: Rado Gostič

Kulturno …

Včeraj smo imeli sestanek z enim od potencialnih investitorjev za obrtno dejavnost na zemljišču med avtocesto in staro cesto v Lukovici. (tako imenovano območje L6). Zelo rad bi gradil, a je to početi tu drago. Predvsem zaradi tega smo tudi sedeli. Do razloga smo prišli zelo hitro. Ko odštejemo vrednost komunalne opreme (to lahko investitor zgradi sam ali pa jo zanj ibčina, v vsakem primeru pa jo mora plačati investitor) dobimo vrednost zemljišča in tu je problem. V Komendi je bila nabavna vrednost zemljišča 11 do 12 evrov in to je to. To je to, kar se dobi na trgu. Kaj naj torej na občini storimo z ljudmi, ki svojo zemljo cenijo petkrat ali šestkrat višje od tržne vrednosti. Odgovor je, za toliko, kot se precenjuje, naj se poveča tudi davek na tako zemljišče. Je to morda res edini vzvod, s katerim naj se pospeši gospodarska gradnja in s tem tudi gospodarski razvoj? Morda res. Kajti drugačnega odgovora na vprašanja, kaj občina stori za to, da bi se kaj premaknilo, ne morem dati.

Če občina opremi zemljišče sama, mora za to vložiti približno 3,5 milijona evrov. Ta trenutek jih nimamo. Ta denar pa morajo investitorji vsak za svoj del v svojem deležu, skladno z zakonom, plačati ob komunalnem prispevku. Ta vrednost opreme je zelo podobna povsod v Sloveniji. Cene asfalta in cevi in dela so podobne. Le cena zemlje je problem in s tem konkurenčnost.

Priložnost je nanesla, da sem govoril tudi s podjetnikom, ki seli svojo dejavnost od nas drugam, tudi ta je želel pognati svoje korenine v Lukovici. Zatrdil je, da je okolje v Lukovici neprijazno. Seveda sem takoj vse vzel nase, še preden mi to kdo očita, in ga vprašal, kaj meni, da na Občini delamo narobe in kaj smo storili, da je prišel do takšne odločitve. Povedal mi je, da je vse v redu in da ni nič narobe ne z Občino ne s krajem, ampak, da že v naprej doživlja pritiske s strani posameznikov in celo nekaterih podjetnikov in da tega drugje ni, zato odhaja. Da, ko bi se vsak brigal zase, bi bilo na svetu lepše in tudi v Lukovici. Res, če ne morete pomagati, zakaj delate škodo? Škoda za vso občino.

Na tem področju je že tako strašno veliko ovir in potrebne bodo še dodatne spremembe ter ukrepi, ki bodo lahko zagotavljali pozitivni razvoj in premike v tej smeri.

Da, res smo trinajsta najrazvitejša občina po merilih ministrstva, torej vlade. Jaz tega nisem ne določeval ne določil. Tako je in s tem se baham, a vedno povem tudi, da to ni dobro, ko iščemo možnosti na razpisih in podobno, saj imajo pri tem vedno prednost manj razviti. Prav gotovo pa smo tako stopnjo dosegli tudi, ne izključno, a tudi z delom občine. Zasluge pa gredo verjetno mnogim, da ne bo kdo rekel, da si jih lastim. Ne niti najmanj ne.

Na vprašanje, ki sem ga dobil zadnjič v debati na srečanju nekega društva, odgovarjam z da. Da občina iz proračuna plačuje davke za vse storitve, tako kot vsak občan. Ne plača jih samo za opremo, ki jo sama upravlja in prek nje opravlja storitve. Torej, če kupimo tovornjak za Režijski obrat, plačamo davek in tako dalje. Drugače povedano, država zagotavlja

sredstva iz davkov, s katerimi plačamo davke državi …

Koliko ima kdo plače na občini, je odvisno, v kateri plačilni razred kdo spada, skladno z Zakonom o sistemu plač v javnem sektorju. Tako da je vprašanje, koliko katera tajnica prejema in zakaj je treba iskati najprej v zakonodaji, nato v delovni dobi in stopnji izobrazbe in nato vse izračunati bruto, bruto prihodek in nato primerjati. Tako imam jaz bruto (november 2016) 3015 evrov, neto, torej to, kar prejmem, pa 1810 evrov. Primerjave so težke, ker je treba vse upoštevati. Od moje plače je 1200 evrov samo dajatev, od česar nimam nič, a ko sem sedel na urgenci z gradbenim delavcem in sva imela oba mavec na nogi, sva imela povsem enaka »gipsa« in moj ni bil nič boljši glede na večje prispevke. Plače v upravi so različne in jih je resnično težko enačiti, v povprečju pa niso visoke in so določene, kot rečeno, z zakonom.

V izdelavi je proračun letošnjega in tisti za naslednje leto. Kot vedno je pred mano hvaležna naloga, kako prilagoditi prihodkom, ki jih uspemo nabrati, odhodke, ki so posledica ne samo želja, ampak predvsem potreb. Zavedam se, da so potrebe velike na različnih področjih in naučil sem se, da vedno kadar karkoli prelagamo v naprej, samo kopičimo stvari, ki bi morale biti narejene in jih je z leti samo vedno več. Moto je in vedno bo, kako iz malega napraviti čim več in to se trudimo narediti. Nemogoče je pričakovati, da bomo vsi zadovoljni. Pravzaprav to v nobenem primeru ne bi bili. A zagotavljati optimalno življenje občank in občanov ter pri tem slediti razvoju in zagotavljanju delovanja vseh segmentov družbe, je tisto, kar imamo pred seboj kot cilj naših prizadevanj.

Ob kulturnem prazniku iskrene čestitke. Letos smo rekli, da je kultura mlada, za mlade iz mladih, ki jo nosijo s seboj za zrelost in novo seme za nove slovenske pomladi. Tako je nastal tudi scenarij za letošnjo prireditev ob prazniku slovenske kulture, ki bo v soboto, 4. februarja, v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici.

… Dokaj dni naj živi Bog, kar nas dobrih je ljudi …

Matej Kotnik
župan

OBVESTILO

Občina Lukovica vas kot nosilka kolektivne blagovne in storitvene znamke »*Zakladi* ČRNI GRABEN« obvešča, da si lahko pridobite

pravico do uporabe kolektivne blagovne in storitvene znamke »*Zakladi* ČRNI GRABEN«.

Pravico do uporabe kolektivne blagovne in storitvene znamke »*Zakladi* ČRNI GRABEN« (v nadaljevanju: znamka) si lahko pridobijo:

1. vse pravne in fizične osebe s sedežem na območju občine Lukovica pod pogoji, da:
   - so nosilci dejavnosti vpisani v ustrezni register dejavnosti,
   - so storitve in blago ustrezne kakovosti v skladu z veljavno zakonodajo s področja kmetijstva, gostinstva in storitev,
   - nosilci dejavnosti zagotavljajo varnost, odgovornost, sledljivost, preglednost blaga in storitev, izvajajo nujne ukrepe za preprečevanje nevarnosti z nadzorom pristojnih služb za zagotavljanje varnosti potrošnika v skladu z veljavno zakonodajo,
   - so uporabniki znamke na trgu blaga in storitev dolžni le-te označevati v skladu s Pravilnikom o splošnem označevanju predpakiranih živil in Pravilnikom o splošnem označevanju živil, ki niso predpakirana.
2. druge fizične in pravne osebe, ki nimajo sedeža na območju občine Lukovica, pod pogojem, da se znamka uporablja samo za blago, pridelano na območju občine Lukovica in pod pogoji iz točke 1.

Znamka je registrirana za promocijo blaga in storitev, med katerimi uporabniki znamke ponujajo predvsem: med in druge izdelke iz medu, moko in izdelke iz žitaric, meso in mesne izdelke, mleko in mlečne izdelke, sadje in zelenjavo (sveže in predelano), naravne rastline in sveže cvetje, sadike in semena, brezalkoholne in alkoholne pijače, gostinske in turistične usluge, rokodelske izdelke, izdelke domače obrti in spominke.

Prvi rok za oddajo vlog je **1. marec 2017**.

Vloga za pridobitev pravice do uporabe znamke se nahaja na povezavi: http://www.lukovica.si/zakladi-rni-graben/predpisi-in-obrazci.

Za dodatne informacije se obrnite na skrbnico znamke na občini Lukovica: Katka Bohinc, telefon: 01 729 63 18, elektronski naslov: katka.bohinc@lukovica.si.

Občinska uprava

Blagovna znamka Zakladi Črni Graben

Začetki kolektivne blagovne in storitvene znamke Zakladi Črni graben segajo že v leto 1999 z izdelavo projekta Pospeševanje organizirane prodaje kmetijskih proizvodov in razvoj blagovne znamke Črnega grabna. Osnovna ideja je bila, da je lahko hrana s teh sončnih bregov, ki jih ne zastrupljajo tovarne, bistveno kvalitetnejša kot tista, ki jo ponujajo trgovci. Prav tako pa bi te proizvode lahko ponudili tudi potujočim.

Blagovne znamke pomenijo določeno kakovost in tako potrošniku prihranijo čas pri izbiranju informacij. Za proizvajalca pomeni blagovna znamka možnost, da med mnogimi izdelki lahko izpostavi svoj izdelek in da se potrošniki izdelka spomnijo. Tako je blagovna znamka kot napotilo, garancija, s katero se želi doseči tudi razlikovanje med izdelki v skupini, prepoznavanje in še posebej poudarjanje kvalitete zaradi geografskega porekla.

Ime ponazarja geografsko poreklo

Ime kolektivne blagovne in storitvene znamke Zakladi Črni graben ponazarja geografsko poreklo (območje občine Lukovica, ki jo v pretežni meri predstavlja dolina Črnega grabna), in kvaliteto (zaklad). Zaklad predstavlja najvišjo vrednoto v različnih, tudi nematerialnih smislih. Izhaja lahko tudi iz legende, ko so prebivalci tega območja iskali zakopane zaklade. Pri tem niso našli zlatnikov, vendar so z delom svojih rok ustvarili nove zaklade. Prav tako sledi imenu tudi grafična podoba znamke, na kateri so simbolno prikazani:

- hrib – dolina – hrib: značilnost območja;
- drevo: simbol rasti, zdravja;
- lipa: drevo življenja Slovencev; predstava o velikem duhu, ki daje vsemu rast in življenje;
- zlatnik: simbol kvalitete, vrednote, vrednosti;
- zelena barva: pridelano v čistem naravnem okolju; izdelano iz naravnih materialov.

Blagovna in storitvena znamka tako ponazarja geografske in naravne značilnosti okolja, kjer pridelki nastajajo. Občina Lukovica je v sodelovanju z lokalno Kmetijsko svetovalno službo pri KGZS – Zavod Ljubljana ter na pobudo Gostinskega podjetja Trojane, d. o. o., že v letu 2002 registrirala kolektivno blagovno in storitveno znamko Zakladi Črni graben. Z odobritvijo projekta na razpisu LAS Srce Slovenije, ki ga je prijavil in vodil KGZS – Zavod Ljubljana, so se jeseni 2008 intenzivno začeli postopki za oživitev znamke. Znamka je bila prvotno registrirana za šest razredov nicejske klasifikacije blaga in storitev, med katerimi so uporabniki znamke ponujali predvsem: med in drugi izdelki iz medu,

moka in izdelki iz žitaric, meso in mesni izdelki, mleko in mlečni izdelki, sadje in zelenjava (sveže in predelano), naravne rastline in sveže cvetje, sadike in semena, brezalkoholne in alkoholne pijače, gostinske in turistične usluge. Občina Lukovica je na podlagi izkazanega interesa društev in posameznikov v letu 2013 znamko registrirala tudi za rokodelske izdelke, izdelke domače obrti in spominke.

Znamka predstavlja odskočno desko vsem obstoječim in potencialnim uporabnikom za promocijo in večjo prepoznavnost v širšem slovenskem prostoru, ne samo območja občine Lukovica, ampak tudi za promocijo svojega blaga in storitev. Trenutno znamko Zakladi Črni Graben uporablja 27 uporabnikov, ki svoje blago oziroma storitve ponujajo na različnih lokalnih sejmih in dogodkih. Naj poudarimo še to, da je uporaba znamke za uporabnike brezplačna, prijave pa se na Občini Lukovica zbirajo dvakrat letno, naslednjič že v začetku marca, ko je rok za oddajo vlog 1. 3. 2017.

Za občinsko upravo Andraž Kopitar
Foto: Produkcija Bakster, d. o. o.

Nova spletna stran občine Lukovica

Dnevno več sto ljudi klikne na spletno stran občine Lukovica, pa naj iščejo informacije, napovednike dogodkov, takšne in drugačne zanimivosti. Po 7. letih od zadnje večje prenove, je prav, da se spletna stran posodobi in gre v korak s časom. Tako je nastala popolnoma nova spletna stran občine Lukovica.

Proces nastajanja nove spletne strani je dolgotrajen, ne zgodi se čez noč. To smo si lahko privoščili, ker je stara spletna stran še povesem dobro delovala, a z novo gremo korak naprej. Zasnovali smo sodobno spletno stran, ki je prilagojena tudi uporabi na manjših zaslonih tablic in mobilnih telefonov.
Potrudili smo se, da so informacije kar se da dostopne, logično razporejene, da jih uporabniki lahko hitro najdete. Zbrali smo kontaktne številke in odpiralne čase vseh pomembnejših ustanov v naši Občini, zato, da so končno dostopne na enem mestu. Prenovili smo praktično celotno vsebino stare spletne strani, posodobili podatke, za kar je v večji meri zaslužna Lea Smrkolj.
Stran je v osnovi razdeljena na tri sklope in sicer: Pomembni podatki za občane, koristne informacije za obiskovalce in informacije o Občini. Poleg dostopa do vseh pomembnejših podatkov z le enim do dvema klikoma, je večji poudarek tudi na slikovnem materialu in video vsebini. Želimo si, da bi tudi vi lahko soustvarjali vsebino, objavljali vaše zgodbe, dogodke, novice in tako naprej. Pripravljamo tudi podstrani za vse krajevne skupnosti, preko katerih bodo lahko komunicirali s krajani. V nadaljevanju bomo poizkušali z vami soustvariti tudi vsebino pri opisih naselij v katerih živite, o zgodovini, znanih osebnostih, lepotah in pripetljajih. O tem boste še obveščeni, do takrat pa le pogumno na novo spletno stran občine Lukovica - http://lukovica.si/.

Župan Matej Kotnik o novi spletni strani občine Lukovica

Spetna stran občine Lukovica se je od nastanka že večkrat posodobila in spremenila. S časom postaja vedno bolj obiskana in vedno bolj uporabna, tako kot to narekujete uporabniki in možnosti, ki jih tovrstni medij nudi. Sam sem bil previden, če ne nekoliko skeptičen, ko smo vstopili v dobo tovrstnih »novotarij«. Danes pa je uporabnost, razširjenost in tudi vpliv neverjeten. Naše občinske strani obiskujete v želji po pridobitvi podatkov oziroma informacij, ki se tičejo občinskega dela, zelo pa se iščejo tudi uporabni kontakti in zanimivosti drugih uradnih ustanov v naši občini. Vsak mesec stran obiščete tisoči uporabnikov, tako občani kot tudi mnogi, ki nas spremljate od drugod. Preko spleta vam želimo tako ponuditi čim več, ne samo upravne informacije, ne samo poročila o delu Občine, ampak tudi več o ljudeh in krajih v katerih občanke in občani občine Lukovice živimo. Preko vseh naših socialnih omrežij lahko vstopite v krog soljudi in si od bližje ogledate dejavnosti društev, aktivnosti športnih klubov, ljubiteljskih umetnikov in vseh drugih malih mojstrov s katerimi delimo uspehe, delo, srečo in občutke. Zato je želja vseh sodelujočih pri razvijanju spletne strani, da bi lahko tudi vi sodelovali pri vsebini te strani in bi na takšen način dejansko prikazala to kar želite vi, obiskovalci in hkrati postala zares velik vir informacij o občini Lukovica. Na nek način bi celo lahko rekli naš (avto) portret, slika o nas, ki jo postavimo na ogled in preko katere nas bo spoznal svet in okolica. Hkrati pa se bomo spoznavali tudi sami, se vedno bolj spoštovali, cenili in spoštovali pa nas bodo tudi drugi. Spoštovali zaradi tega kar so bili, kar smo in kar nameravamo biti.

Za občinsko upravo
Andraž Kopitar

Prvi podjetniški zajtrk

Območna Obrtno-podjetniška zbornica Domžale in Slovenska gospodarska zveza iz Celovca sta na Viru v prostorih OOZ Domžale organizirali prvi Podjetniški zajtrk, na katerem so predstavili delovanje avstrijske gospodarske zbornice in načrte, ki v prihodnosti vključujejo tudi našo regijo.

Območna Obrtno-podjetniška zbornica Domžale in Slovenska gospodarska zveza iz Celovca, ki je vodilna na področju pospeševanja skupnega alpsko-jadranskega prostora, sta organizirali prvi podjetniški zajtrk. Predsednik SGZ Benjamin Wakounig, podpredsednik SGZ Felix Wieser in dr. Maria Škof so iz prve roke predstavili dosedanje poslovanje v Avstriji, slovenskem poslovnem klubu in skupnih načrtovanih projektih. Zbrane, med drugim so projekt s svojo prisotnostjo podprli tudi župan Občine Lukovica Matej Kotnik in kar nekaj podjetnikov iz naših koncev, je na zajtrku nagovoril župan Občine Domžale Toni Dragar, dogodek pa je povezovala sekretarka OOZ Domžale Karolina Vrtačnik. Na dogodku je bil med OOZ Domžale in SGZ iz Celovca podpisan tudi sporazum o medsebojnem sodelovanju.

Za občinsko upravo
Andraž Kopitar

Novoletni koncert Godbe Lukovica ter proslava ob dnevu samostojnosti in enotnosti

Člani Godbe Lukovica so konec decembra izvedli že 17. novoletni koncert. Kot vrsto let je bil tudi tokrat na sporedu 26. decembra, ko Slovenci praznujemo dan samostojnosti in enotnosti. To je bila hkrati tudi osrednja občinska proslava ob 26 letnici plebiscitarne odločitve slovenskega naroda za samostojno državo. Prireditev v kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici se je tako začela s slovensko himno Prešernovo Zdravljico.

V slavnostnem govoru je župan občine Lukovica Matej Kotnik med drugim poudaril, da nam manjka vizije in načrtov za prihodnost. Dejal je, da se prevečkrat obračamo v preteklost: "Morda je temu krivo tudi to, da imamo v prvi slovenski besedi zapisano preteklost. Na Brižinskih spomenikih se tekst začne s "če bi naš ded ne grešil" in to ponavljamo neprestano. Ves čas se vračamo nazaj in premalokrat v prihodnost. Ampak ob tem se moramo tudi zavedati, da smo kot narod, ki smo si dovolili napisati Brižinske spomenike, narod, ki moramo ohranjati svojo besedo, kulturo in vedenje." Nadaljeval je, da se hkrati v nekaterih stvareh še preveč obračamo v prihodnost in spreminjamo stvari, ki jih ne bi bilo treba. Čudil se je, da je recimo Halloween (noč čarovnic) postal popularnejši od pusta in smo dandanes hitro prevzeli druge navade. Tisto, kar je naše, Slovensko pa se nam zdi malce čudno: "Če smo se odločili za samostojnost, to ne pomeni, da smo se odločili zapustiti staro ampak ohranjati tisto kar je naše, na to biti ponosni in za tem stati," govor pa je zaključil z besedami: "Če si želimo biti samostojni in iti naprej moramo najprej verjeti vase, zaupati vase, spoštovati sami sebe in našo tradicijo, ne govoriti le kaj je naš ded grešil, ampak kaj smo mi prevzeli od teh ljudi in kaj moramo ohraniti naprej, da bomo lahko samostojnost dokazovali in da bomo obstali v prihodnosti."

Sledil je prvi del koncerta Godbe Lukovica, ki je pod taktirko Luke Einfalta obiskovalcem v Lukovici in nato še na ponovitvi v Šentvidu dva dni kasneje, v petih skladbah pričarala različne ritme od rumbe, rocka, nizozemskega coklarskega plesa do romantičnih melodij v skladbi Air for Winds. V premoru je z imitacijo politikov, športnikov in drugih javnih osebnosti nastopil tokratni gost ter tudi povezovalec prireditve Jure Mastnak, sicer dolgoletni član ekipe, ki pripravlja humoristično-satirično oddajo Radio Ga-Ga. Drugi del koncerta se je začel z dvema skladbama v ritmih bluesa v katerih so se kot solisti predstavile sekcije saksofonov, pozavn in tenorjev. Ob koncu so na svoj račun prišli ljubitelji narodnozabavnih melodij z Avsenikovo skladbo Lepo je biti muzikant, uspešnicami ansambla Alpski kvintet in valčkom Pod češnjevim drevesom. Koncert Godbe Lukovica pa se je zaključil z venčkom božičnih pesmi in za novoletni čas nepozabno koračnico Radetzky marš.

Leon Andrejka
Foto: Andraž Kopitar

V počitniškemu domu Potička je zavladala prava zmešnjava

Komedija Dan oddiha, ki jo je napisal ruski pisatelj Vladimir Katajev, za KUD Fran Maselj Podlimbarski Krašnja pa jo je režirala Vera Beguš in jo tudi priredila za nam lažje razumevanje, je bila 20. januarja prvič zaigrana v podružnični šoli v Krašnji. Zelo dobro je bila sprejeta, tako so presodili tudi gledalci, ki so bučno ploskali in se vso predstavo tudi resnično zabavali.

Zaprosila sem Vero Beguš za razlago, zakaj jo je ta komedija, ki se dogaja v Rusiji v času togega birokratizma, tako pritegnila, da jo je postavila še na naš oder. Pravi, da se ji tema zdi zelo primerna za današnji čas, ker je včasih tudi naša birokracija tako zelo nerazumna, da je marsikateremu društvu, šoli, zelo težko prebiti se skozi vse procedure. Kaj šele, da bi ta birokracija razumela, da omenjene organizacije nimajo ravno veliko denarnih sredstev za posodobitev svojih dejavnosti ali prostorov in morajo iskati razna sponzorstva. Kajti v predstavi se vse zaplete ravno zaradi tega, ker je težko prebiti na enostaven način oklep toge birokracije. Da bi bila predstava čim primernejša za naše okolje, je Vera Beguš spremenila imena, spremenila tudi ime počitniškega doma v Potičko (v izvirniku je Jurček), ki jo tudi svojim gostom ponudijo ob prihodu. Dodala je v začetku še reklamni oglas, ki se sliši iz »sprejemnika« in ga prebira Helena Urbanija, ki sicer pogosto dela na Radiu Ljubljana. Posebej zanimivi sta tudi dodani radovedni bližnji sosedi, ki z balkona z daljnogledom in fotoaparatom kukata in spremljata dogajanje v Potički in premoreta marsikateri zabaven komentar, ki ga mimogrede lahko enačimo z resničnim življenjem pri nas. Vera nadalje pravi: »Mislim, da je v komediji kar precej naše aktualnosti in tudi zaposlene ženske v domu so čisto prave, da zapletejo situacijo.«

Predstava traja kar dobro uro in pol in nastopa veliko igralcev, zato se je morala igralska ekipa kar nekaj časa pripravljati za nastop. Še posebej, ker ima vsak tudi svoj delavnik in urnik. Z vajami so začeli že v začetku oktobra in ker so krašenjski amaterski igralci »brezdomci« - nimajo svojih lastnih prostorov, so imeli prve bralne vaje v prostorih B-dent, potem nekajkrat v gasilskem domu, nato pa so šli v avlo krašenjske šole. Tudi vemo, da je zdaj čas gripe in prehladov in so nekateri obležali, pa vendar pravi Vera, da je bilo na vajah zelo delovno vzdušje, ni bilo klepetanja, ampak resno spremljanje soigralcev na odru. Velikokrat so jim med vajo tudi zaploskali in dodali kake nasvete, kako kakšen prizor narediti drugače. In težko bi bila predstava, če ne bi imeli Jerneja Tiča in Braneta Močnika, ki sta izdelala sceno, in Dareta Tiča, ki je poskrbel za glasbo in ton. Ob tej priliki se Vera tudi iskreno zahvaljuje učiteljicam in vzgojiteljicam v šoli, ki so z razumevanjem in brez nejevolje sprejele, da so lahko »zasedli« prostor in kar za nekaj časa spremenili videz šolske avle. Seveda je popolno razumevanje pokazala tudi ravnateljica osnovne šole Janka Kersnika Brdo. Vera omeni še ta pravo snažilko v krašenjski šoli Uršo Avbelj, ki je pogosto z vedrom in omelom krožila zvečer med njimi, se muzala in smejala ter jih razumela, da morajo tako pozno zvečer delati. Predstavo si je prav zares vredno ogledati, kajti zapleti in zmešnjave v domu Potička so tako nemogoče zapleteni, da iskrene čestitke igralcem, ki so to tudi tako spretno razpletli in nasmejali občinstvo.

Ker je v predstavi glavni problem podpis sponzorja, da odobri nakup cenejše barve za vrtčevske posteljice in zaradi katerega je tudi ves cirkus, pravi Vera, da so tudi oni pridobili sponzorja za predstavo in sicer Proizvodnja in trgovina z delovnimi oblačili Žagar commerce iz Domžal, ki so jim podarili delovna oblačila za nastopajoče, potico je spekla Marina Močnik, za predstave pa jo peče Ivanka Brodar s Hudega pri Radomljah. Štefan Cerar vedno z veseljem doda kak likovni dodatek. Predstava bo šla tudi gostovat, če pa bo še zanimanje v Krašnji, čeprav jo bodo do konca januarja odigrali še trikrat, pa jo bodo tudi z veseljem ponovili.

Milena Bradač

Jaslice v cerkvi na Češnjicah

Zaradi prenovitve glavnega oltarja imamo letos v naši župnijski cerkvi Marije Karmelske na Češnjicah jaslice pred daritvenim oltarjem. So malo manjše kot ponavadi, so pa narejene s srcem in z dušo ter tako izžarevajo še večje sporočilo, ki ga imajo božični prazniki.

Metka Urankar

Novoletni koncert Šentviškega zvona

Slovencem dano bo živet na zemlji tej še tisoč let,
in vedno bomo tu doma, kjer je Slovenija …

Staro leto smo z vsem, kar nam je prineslo dobrega in slabega, pospremili v zgodovino in odprli vrata na stežaj novemu upanju, za naše osebne in družbene izzive. To smo na izviren način doživeli ob novoletnem koncertu Šentviškega zvona, 29. decembra, v dvorani Antona Martina Slomška v Šentvidu, ob božičnih »evergreenih« in Avsenikovi glasbi, pod umetniškim vodstvom in taktirko Špele in Matevža Kinka. Pevke in pevci našega Zvona so programsko sledili misli žlahtnega Ježka, ki ugotavlja, da človek ni ničesar bolj potreben, kot mrvice veselja. Seveda tistega pristnega veselja, ki očiščuje ter napolnjuje dušo in srce. Vse to so dosegli z združitvijo večno zelenih božičnih napevov v angleški izvedbi in manifestacijo izvirnih slovenskih Avsenikovih pesmi, prirejenih za zbore.

Venec božičnih skladb je občuteno zazvenel s tenoristom Matejem Avbljem in baritonistom Matevžem Kinkom, ob klavirski spremljavi Ane Stoschitzky. Kot je rekel za oba solista povezovalec Blaž Andrejka, »eden poklicni pevec in eden, ki to še bo.« Instrumentalni ansambel s flavto, oboo, violino, violončelom, tubo in tolkali je z izvajalci Marušo Urankar, Ano Stoschitzky, Dorotejo Kink, Ožboltom Kinkom, Urhom Štempiharjem in Rokom Capudrom pričaral večno Sveto noč in jo v novi zasedbi umestil v njen nedosegljivi svetostni okvir. Vsi instrumentalisti so tesno povezani z zborom; nekateri kot njegovi člani, njihovi otroci ali kot zakonci. Skratka, Šentviški zvon bi skoraj lahko imel svoj orkester.

Narodno zabavni trio z Andrejem Orehkom, Anžetom Osolnikom in Andražem Močnikom je razveselil v aranžmaju harmonike, kitare in bas kitare.

S fenomenom Avseniki se nam dogaja znana slovenska pritlehna zgodba, kakršno so doživljali že številni domači talentirani rojaki: šele ko so se prepoznavno potrdili v svetu, jih je milostno začela sprejemati domača elitna kultura; ta jo je vse do pred kratkim držala na nivoju preproste narodno-zabavne stopničke, glasbe za nestrokovna amaterska ušesa, za nesebične potrebe alpskih poskočnic. Toda, kar je vredno in originalno, si vedno samo utira pot, dokler ne doseže svojega mesta v akademskih potrditvah. Ljudstvo je Avsenikovi glasbi že davno postavilo spomenik, da zdaj po desetletjih sveti kot plamenica slovenskega domoljubja, naravnega čuta za lepoto, estetske izpovedi slovenske duše, narodnega zavedanja in duhovne širine. V teh skladbah in besedilih žarijo naše gore, ravnice, vsa razgibana raznovrstnost naših pokrajin, vse pretanjene nianse občutij naše duše, otožno domotožje, s stalnim vračanjem misli v domače okolje, dom in domovino. V slovenstvo.

Vse to zdaj dojemamo, občutimo, občudujemo, ocenjujemo z novimi vatli, s ponosom in priznanjem nove izvirnosti. Avsenik živi v koncertni in zborovski zasedbi in postaja podlaga novim glasbenim izzivom. Dozoreli smo za občudovanje (Slovenija, od kod lepote tvoje), za svoj narodni obstoj (Viharnik vrh gora), za osebne žrtve (Čakala bom), za nezavedne vzgibe hrepenenja (Silvestrski poljub). Nabito polna dvorana in mladostna energija sta potrdili, da naš Šentviški zvon polno živi z novimi izzivi. Srečno in pogumno po začrtani poti univerzalne glasbe!

Mojca Stoschitzky

Dimnikarske storitve v občini Lukovica

Oglasno sporočilo

Vlada RS je sprejela Zakon o dimnikarskih storitvah, ki je pričel veljati z dnem 19.11.2016. Dva meseca po začetku veljavnosti dne 19.01.2017 je **vlada objavila seznam** dimnikarskih družb z dovoljenjem in dimnikarjev z licenco. Na obeh seznamih **smo vpisani** kot družba **Dimnikarstvo Litija Franc Dobravec s.p.** z izdanim dovoljenjem in kot dimnikarji **Stražar Samo, Malnar Robert in Dobravec Franc** z licencami izdanimi za neomejen čas, kar pomeni, da **izpolnjujemo vse pogoje** za izvajanje dimnikarskih storitev po novi zakonodaji.

Na območju celotne občine Lukovica opravljamo dimnikarske storitve od 24.04.2002. Tudi na dan 31.12.2016 smo dimnikarske storitve opravljali kot obstoječi koncesionarji, kar pomeni, da **nadaljujemo z izvajanjem dimnikarskih storitev** pri vseh dosedanjih uporabnikih **na območju občine Lukovica** v skladu z dosedanjo prakso naših rednih obhodov.

Ob tej priložnosti obveščam vse lastnike oziroma uporabnike kurišč, da lahko **naročite dimnikarske storitve po tel. (01) 899 53 50, GSM (041) 690 606 ali e-pošti dobravec.franc@gmail.com.**

Tretji novoletni koncert glasbene šole Polton

Pred božično-novoletnimi prazniki, v soboto, 17. decembra 2016, se je ob zvokih diatonične harmonike odvijal že tradicionalni 3. novoletni koncert glasbene šole Polton. V polni dvorani kulturnega doma Antona Martina Slomška v Šentvidu pri Lukovici smo lahko uživali v dobro uro trajajočem koncertu, kjer so se nam predstavili učenci glasbene šole Polton.

V uvodu v čudovit glasbeni večer smo slišali vsem dobro poznano novoletno pesem Daj mi poljub, ki so nam jo zaigrali učenci glasbene šole Polton skupaj z učiteljem Tomažem Jemcem. Nato se nam je na diatonični harmoniki predstavilo dvajset učencev glasbene šole, ki so nam predstavili kar širok spekter skladb od začetnih do tehnično zahtevnejših. V prvem delu koncerta so se nam predstavili najmlajši in tisti učenci, ki so šele dobro vstopili v čarobni svet glasbe, najmlajši med njimi so bili šestletni Jure ter sedemletni Lovro, Luka in Žiga. Slišali smo poznane otroške in narodne pesmi, dva venčka narodnih pesmi ter refrena gadove Malo, malo še in Miheličeve Dekle iz Ribnice. Nato sta nam Katja Zore in Lenart Gerčar za popestritev večera zaigrala Modrijanovo Ko rož'ce ji bom sadil in Miheličev valček Kjer lastovke gnezdijo.

V drugem delu koncerta so nas nastopajoči ob koncu tedna, na zadnjo noč v letu, popeljali po zasneženi avtocesti mimo Krke in Ribnice na prelepo Gorenjsko pod Poncami, kjer smo si ogledali ognjemet v obliki rožic in lastovk, ki je zasvetil visoko nad oblake proti Golici, in se spraševali, le kdo nas cuka za kitke. Za konec smo prisluhnili triu harmonik glasbene šole Polton, ki ga že dobro poznamo. Zaigrali so nam Belo snežinko, ki pada ob koncu tedna na prelepo Gorenjsko.

Po koncertu nas je vse skupaj spet pričakala pogostitev, ob kateri smo si lahko izmenjali vtise, se malo okrepčali in čestitali vsem nastopajočim za čudovito izpeljan koncert. Tomaž Jemec nam je zaupal, da se naslednji koncert glasbene šole Polton seli v dvorano v Lukovici, ker učenci klavirja z učiteljico Ano že pridno vadijo za zaključni koncert ob koncu šolskega leta.

Viktor Jemec

Tomaž Jemec s svojimi učenci

AVTO LOVŠE
Avto Lovše
pooblaščeni prodajalec in serviser vozil Volkswagen.
Jarška cesta 11, 1230 Domžale, (01) 777-77-77

TOYOTA
AVTO LOVŠE
AC Lovše
Pooblaščeni prodajalec in serviser vozil Toyota.
Jarška cesta 11, 1230 Domžale, (01) 777-77-77
Cesta Staneta Žagarja 65b, 4000 Kranj, (04) 777-77-77

Blagoslov soli, vode in konj v Šentvidu pri Lukovici

Sveti Štefan je krščanski svetnik in prvi mučenec ter eden sedmih diakonov prvotne skupnosti v Jeruzalemu. Leta 34 našega štetja je bil obsojen na smrt s kamenjanem in goduje 26 . decembra ter je poleg tega, da je zavetnik kamnosekov in priprošnjik pri glavobolih še zaščitnik konj. Na Štefanovo zato v mnogih župnijah blagoslavljajo poleg vode in soli tudi konje. In tako je bilo tudi na Štefanovo pred cerkvijo sv. Vida v Šentvidu pri Lukovici, kjer je Konjerejsko društvo Lukovica pripravilo blagoslov konj in jezdecev. Med sveto mašo je o sv. Štefanu in drugih mučencih spregovoril duhovni pomočnik Ivan Povšnar in poudaril njihovo vero v Jezusa, upanje vanj in ljubezen do Kristusa, ki je močnejša kakor vsi človeški zakladi. Sv. Štefan je pričeval za resnico in za to resnico je dal svoje življenje. O pomenu blagoslovljene soli, vode in konj ter jezdecev je namenil nekaj besed vsem zbranim tudi na trgu pred cerkvijo in nato blagoslovil še konje in njihove jezdece. Blagoslovljeno sol, ki so jo prejeli udeleženci, so blagoslovili v cerkvi skupaj s soljo, ki si jo prinesli mnogi verniki s seboj. Seveda so bili blagoslova deležni tudi vozniki vpreg skupaj z njihovimi konji, in kakor ostali, prejeli še mošnjiček blagoslovljene soli. Na koncu so se vsi skupaj podali še na krajši sprehod skozi Šentvid in Prevoje ter nazaj na prireditveni prostor, kjer so bili jezdeci in kočijaži deležni okrepčila, konji pa so doma prejeli zajeten kup posušene trave in ščepec blagoslovljene soli. Blagoslovljeno sol lahko dodamo kuhinjski soli, jo primešamo krmi, potresemo po njivah, travnikih in sadovnjakih ter jo uporabimo ob slovesu od naših najdražjih. Naj ljubi Bog varuje tako konje kakor njihove jezdece in lastnike preko celega letošnjega leta.

Drago Juteršek

Božična sveta maša v Krašnji

Čeprav nimamo navade, da bi se sredi noči odpravili k sveti maši, se na božič radi odpravimo, saj se je takrat Bog ponižal in prišel v hlev, in kdor bo hodil za njim, bo imel luč življenja. Žal vse prevečkrat ljudje vzljubimo temo, zato naj na ta večer svetloba iz betlehemskega hlevčka posije v naša srca, je v uvodu po božičnici, ki so jo pripravili pevci otroškega cerkvenega zborčka skupaj z instrumentalisti, dejal župnik Anton Potokar zbranim v cerkvi svetega Tomaža v Krašnji. V programu pred sveto mašo so nam mladi poleg petja pripravili tudi zgodbo o Lenki, ki je bila v mestu in se za praznike vračala domov in, ki pravi: Lenka je prinesla smrečico v hišo. Pritrdila jo je v podstavek in brž začela obešati okraske, ki jih je prinesla s seboj iz mesta. Mama je medtem prinesla škatlo z jaslicami in jo postavila na mizo. Lenka je molče krasila drevesce, naenkrat pa je vzela v roke škatlo z jaslicami in jo odnesla v kuhinjo. Mama je začudeno pohitela za njo. «Lenka, kaj delaš?» je v strahu vzkliknila. V peči je gorel močan ogenj. Lenka je škatlo z jaslicami vrgla v ogenj. Mama je skušala rešiti škatlo, toda bilo je prepozno. Ogenj je že objel škatlo. Jaslice so se razsule v ognju. Plamen je objel malega Jezuščka …Mama je nekaj časa strmela v ogenj. Potem pa si je ogrnila star plašč, obula čevlje in odšla k sosedu. Na te besede se je v svojem nagovoru oprl tudi domači župnik, ki je dejal, da se vse preveč oziramo na novosti, ki jih prinaša svet in vse premalo mislimo na svoje korenine. Žal se korenin in s tem krščanskega življenja zavedamo šele, ko se poslavljamo s tega sveta. Jožef in Marija sta bila verna človeka, popolnoma sta bila predana Bogu in njegovi volji.

Vanj sta zaupala in zato sta bila zadovoljna s tistim, kar sta prejela. Tako se je Jezus rodil v bornih jaslih majhnega hlevčka, kjer mu je bila slama prvo ležišče, prva odeja hlad in prvi grelec-radiator dihanje krave in osla, prvi obiskovalci pa pastirji. Za lepoto bogoslužja so poskrbeli še pevci na koru pod vodstvom Jelice Zupan, ki so z znanimi napevi polepšali tokratno sveto mašo. Še stisk roke pred cerkvijo z največkrat izrečeno željo po zdravju in miru in podali smo se proti domu v jutru, ko se je v hlevčku v Betlehemu rodil Jezus.

Drago Juteršek

Ajda Domžale

vabi na

ZAČETNI TEČAJ BIODINAMIKE

ki bo potekal v Domžalskem domu (Ljubljanska 58, Domžale) v soboto, **18. 2.**, **25. 2.**, **4. 3. 2017** (+ praktično delo) **od 9. do 13. ure**. Cena celotnega tečaja: **40 €**.

Prijave in več informacij: **andreja.videmsek@gmail.com**, **051 204 436** (Andreja), **041 323 249** (Jože)

VABLJENI!

Individualni PRISTOP. Ponudba, oblikovana po VAŠI MERI. Korektne cene, BREZ SKRITIH STROŠKOV.

POŠLJITE POVPRAŠEVANJE:

racunovodstvo@proevent.si

01/300 32 10

PROEVENT računovodski servis

www.racunovodski-servis.si

DARILNI BON

1 URA BREZPLAČNEGA SVETOVANJA na **poslovnem, davčnem in računovodskem** področju.

Naročite se na: 01/ 3000 32 10

Delovanje Območnega združenja slovenskih častnikov Domžale na območju Občine Lukovice v letu 2016

Naše združenje je v letu 2016 izvajalo svoje aktivnosti v skladu z letnim načrtom za 2016. Ob rednem delu izvajamo tudi vse aktivnosti, ki so vezane na prihodnje leto, kot so: administracija, vezana na izdelavo vlog za razpise in izdelava delnih poročil pri porabi sredstev, priprava LN za leto 2017 za aktivnosti združenja in sodelovanja združenja s sorodnimi organizacijami, zvezo in SV.

Prve aktivnosti v Občini Lukovica so bile izvedene v juniju ob slovesnosti ob Dnevu državnosti in 25-letnici osamosvojitve. Naša častna enota je bila aktivna v Domžalah, Dobu, Trzinu, Lukovici in na Mali Lašni. Lahko bi rekli, da smo, razen v Trzinu, na vseh prireditvah vodili protokolarni del slovesnosti.
Na prizorišču tajnega učnega centra Lokvanj (Mala Lašna) je bilo še posebej slovesno, saj je Občina Lukovica na novo uredila samo lokacijo pomnika, hkrati pa je pol. Bojan Končan, takratni načelnik štaba TO v Domžalah županu občine Mateju Kotniku v hrambo predal celotno arhivsko dokumentacijo takratnih dogodkov na tej skrivni lokaciji.
V okviru protokolarnih aktivnosti je naše častna enota letos sodelovala na spominski prireditvi na Šipku, ki jo organizirata skupaj Občina Lukovica in Občina Kamnik. Častna straža, pomoč pri polaganju vencev in postroj zastavonoš je ob takih slovesnostih primerna aktivnost, saj gre za počastitev vojaških oziroma vojnih dogodkov.
Naše združenje je s častno enoto v Lukovici sodelovalo tudi na predstavitvenih dnevih Občine Lukovica in ob obisku predstavnikov pobratene občine iz Italije položila venca k spomeniku prve svetovne vojne v Lukovici. Dogodek je bil zelo slovesen, tako župan Lukovice Matej Kotnik kot tudi vsi gostje pa so priznali, da so pravo draž dogodku dale uniforme ZSČ in strumni postroj praporov.
Seveda pa niso samo vojaške aktivnosti tiste, ki jih naše združenje izvaja. Športna sekcija in kolesarji smo bili ponovno aktivni. Zdaj že tradicionalno smo izvedli Kolesarski krog občin OZSČ Domžale. Štart etape je bil tokrat v Zalogu pod Sv. Trojico, pot v skupni dolžini okoli 50 km pa nas je vodila preko Moravč, Lukovice, Mengša, Trzina do Domžal in povratek na izhodiščno točko. Vsi smo bili kar precej utrujeni, predvsem zaradi premalo lastnih voženj oziroma premalo treninga, pa tudi zaradi ostrega tempa na cesti.
Omeniti velja še eno prireditev, ki smo jo uspešno izvedli. V avgustu in tudi v septembru, kolikor nam je dopuščal čas, so potekale priprave za organizacijo izredne slavnostne seje ob 40. obletnici vpisa združenja v sodni register. Vsi člani IO OZSČ in tudi člani častne enote smo se trudili, da bi dogodek primerno obeležili. V ta namen smo k sodelovanju pritegnili tudi uprave oziroma župane občin Domžale, Mengeš in Lukovica, ki so pristopili kot sopokrovitelji naše prireditve.
Nosilec programa je bila naša častna enota, ki je spremljala slovesen prihod prapora združenja. Ob himni Republike Slovenije, ki so jo zapeli pevci Društva upokojencev Moravče, smo lahko začeli z uradnim delom seje. Slavnostni govornik je bil predsednik ZSČ generalmajor dr. Alojz Šteiner, ki je v svojem govoru seznanil prisotne z zgodovino naše zveze in častniške organizacije na sploh in pri tem poudaril pomen obstoja našega strokovnega združenja tudi v današnjih časih. V karatkem nagovoru so nas pohvalili tudi župana Matej Kotnik in Peter Ložar ter podžupan Bogo Ropotar in predsedniki sosednjih združenj ZSČ. Vodstvo našega združenja je v spomin na dogodek podelilo vsem prisotnim spominske medalje.
Območno združenje slovenskih častnikov Domžale je vse opisane aktivnosti izvedlo v lastni organizaciji ali kot soorganizator in nosilec protokola na prireditvi, razen strelskih tekmovanj in dogodkov, ki so bili organizirani znotraj krovne zveze ali na državni ravni. Ponosni smo, da se lahko pohvalimo s trinajstimi strokovnimi akcijami strelcev, štirinajstimi protokolarnimi izhodi naše častne enote, ob tem pokrivanje še treh mednarodnih dogodkov in s petimi akcijami športne sekcije. Ob tem smo se udeležili tudi dogodkov krovne zveze in dogodkov, ki so jih organizirali slovenska vojska in državni uradi. Sodelovali smo na nekaterih prireditvah v organizaciji sorodnih domoljubnih in veteranskih organizacij. Lahko mi verjamete, da jih je bilo vsaj toliko, kot je bilo tistih zgoraj opisanih, in če bi želel podati poročilo tudi o teh aktivnostih, bi bilo pisanja vsaj še enkrat toliko.
Skratka, bilo je naporno in uspešno leto 2016 in lahko mi verjamete, da se je izplačalo: zadovoljstvo je sodelovati s tako ekipo častnikov in podčastnikov oziroma članov združenja, kot je naša v Domžalah, odtehta tudi kakšno izgubljeno uro ali prosti vikend.

Predsednik IO OZSČ Domžale
Miran Stopar

Društvo podeželskih žena Lukovica

Petnajstega decembra smo se članice društva zbrale pri Gašperju na Prevojah. Gostilna je bila skoraj premajhna. Res lepa udeležba in dobro razpoložena druščina podeželskih žena. Tudi tokrat smo zabavo združile z izobraževanjem.

Pridružila se nam je Nataša Lilek s Čebelarskega centra na Brdu. Pripravila nam je zanimivo predavanje o čebelah, produktih, pomenu, zdravilnih učinkih medu in še na literaturo ni pozabila. Poleg reklamnih katalogov nam je razdelila še koristne recepte za izdelavo medenih dobrot. Bilo je res poučno in zanimivo. Prav vse smo ji prisluhnile in se ji ob tej priložnosti lepo zahvaljujemo za čas, ki nam ga je namenila. V nadaljevanju je za zabavo poskrbel še Tone Habjanič. Skupaj smo tako zaključili leto 2016.

Že danes pa vabimo vse dosedanje in bodoče članice na občni zbor društva. Dobimo se 8. februarja ob 10. uri v novih prostorih gostilne pri Furmanu v Lukovici. Prijava udeležbe je zaradi organizacije kosila zaželena. Lepo vabljene, da se nam pridružite.

DPŽ Lukovica

»Rahuška« pot in Planica

Prvi konec tedna v novem letu smo se "Rahučani" s prijatelji podali na tradicionalni zimski pohod po Rahuški poti. Tokrat je bil pohod že četrtič. Ledeno mrzlega dopoldneva, termometer je kazal dobrih 10 stopinj pod ničlo, se nas je zbralo kar 25. Na hitro smo si izmenjali še nekaj čestitk ob novem letu, nato pa se s strumnim korakom podali na pot. V lepem sončnem vremenu smo v koloni drug za drugim zakorakali proti Laščam in naprej po strmi gozdni poti proti gornjem hribu. Kratek postanek, da smo malo zadihali, nato pa naprej proti Straži in Preserjam, kjer smo se malo posladkali in nabrali novih moči za nadaljevanje poti proti Dupeljnam. Obvezno fotografiranje in vpis v knjigo, nato pa naprej po Rokovnjaški poti proti Rafolčam. Že so se pred nami pokazale Rafolče, a mi smo ponovno zavili proti Vrhovljam in po gozdu v smeri bajerjev ter čez Muke nazaj proti brunarici. Po prehojenih 10 km je sledil družaben zaključek ob ogledu slik s pohodov, realiziranih v letu 2016. V brunarici je zadišalo po kuhanem vinu, čaju in sladkih palačinkah, Stane pa je poskrbel, da so nam šle na tanko narezane rezine pršuta še posebno v slast.

Nič topleje pa ni bilo tretjo januarsko soboto, ko smo se podali na vrh Planice k cerkvici sv. nadangela Gabrijela (824 m). Na izhodišču v Crngrobu se nas je zbralo dvanajst pohodnikov vseh generacij. Pri desetih stopinjah pod ničlo nas je strmo v hrib pospremilo jutranje sonce s svojimi žarki. Mimo cerkve Marijinega oznanenja smo po dobro uhojeni, a ves čas zasneženi, deloma poledeneli poti, po dobri uri in pol prispeli do vrha Planice z markantno cerkvico nadangela Gabrijela. Cerkvico krasijo čudoviti vitraži, od cerkvice pa so se nam v čudovitem sončnem dnevu brez oblačkov odpirali prečudoviti pogledi proti Lubniku, Staremu vrhu, Blegošu in Krvavcu, daleč zadaj pa nas je pozdravljal Triglav. Na klopcah ob cerkvici smo se pogreli na toplem soncu, podkrepili in podali nazaj v dolino. Seveda pa v vasi Planica nismo mogli mimo kmetije odprtih vrat. Ob topli krušni peči smo se pogreli, okrepčali, poiskusili domače specialitete in odigrali Človek ne jezi se. Ob povratku v dolino smo imeli prvi pohodniki priložnost ogledati si še notranjost cerkve Marijinega oznanenja, ki je razglašena za kulturni spomenik. Posebnost cerkve je, da je bila iz prvotno enoladijske sredi 15. stoletja prezidana v triladijsko. Notranjost krasijo zanimivo obokan strop in poslikava le-tega, kor z orglami, prezbiterij, prižnica in zakristija. Ob povratku na parkirišče še strnitev utrinkov s poti in pozdrav do februarskega snidenja, ko se nameravamo podati na Goro Oljko (920 m).

Marko Pavlič

ŠKD Bregar v novo leto s planinskim izletom

Malce so spreminjali datum prvega planinskega pohoda člani in članice ŠKD Bregar iz leta v leto, a se je obrnilo in je tokrat ponovno prišel na ustaljeni termin. Drugi januar novega leta je bil namreč vedno rezerviran za planinski izlet oziroma pohod na Čemšeniško planino in letos se je ponovno vrnil v ustaljene tire. Medtem so se namreč podali na pot običajno prvo nedeljo v novem letu. V dolini pri Bregarjevih je bilo kar 8 stopinj in še malo pod ničlo. Bolj ko smo se bližali izhodiščni točki, višja je bila temperatura. Tako smo pred hotelom namerili celo stopinjo in pol plusa ter ugotavljali, ali nismo malce pretiravali z oblačenjem. A smo vseeno krenili, tokrat po malce daljši poti v toplem, a zelo vetrovnem ponedeljku. Prisopihali smo na vrh in se tako kot mnogi drugi planinci in pohodniki nastavljali močnim sončnim žarkom, uživali v čudovitem razgledu in si vzeli čas ter se posvetili najmlajšim udeležencem pohoda. Skupaj smo se učili keglje zbijat in priznati moram, njim je šlo dobro od rok, nam malce manj. Še kavico popijemo in potem jo mahnemo proti dolini, skupinsko sliko tokrat malce zdesetkanih članov, članic in simpatizerjev nam vseeno uspe narediti. In če smo v preteklem letu na pohodu delali ne vem še kakšne načrte, kaj bomo naredili v letu, ki je pred nami, smo tokrat opustili načrte in se prepustili presenečenjem s strani društva. In še zanimivost: v vseh teh letih kar hodimo na Čemšeniško planino, nam je uspelo enkrat videti smučarje na smučišču pod planino.

Drago Juteršek

AVTO ŠOLA LONČAR

Avto šola Lončar, d.o.o.
Slamnikarska cesta 3b
1230 Domžale

Prijave: 031 / 209 - 501
ali **avtosola.loncar@siol.net**

Tečaji CPP: 6. 2., 27. 2. 2017 in 20. 3. 2017
Do 20. 3. 2017: **-50% ZIMSKI POPUST na tečaj CPP;**

Tečaj za IZPIT ZA TRAKTOR:
13. 3. 2017 (TERMIN je POTRJEN in ŠE pred UVEDBO NOVEGA PROGRAMA)

IZKORISTITE POPUSTE -
primerjajte cene in zaupajte naši kakovosti
AKCIJA ure vožnje v PAKETU po: 20,00 (POLO) in 21,25 (GOLF)

Tihi Rafolčan z državnimi nagradami

Drago Bajt, rojen 7. februarja 1948 v Ljubljani, prevajalec, esejist, publicist, literarni kritik, ugankar. Obiskoval je osnovno šolo in gimnazijo v Škofji Loki, študiral rusistiko in primerjalno književnost na FF v Ljubljani. Bil je novinar in urednik v kulturno-literarnem uredništvu Radia Ljubljana, urednik knjižnega programa pri Tehniški založbi Slovenije, urednik za leksikografiko pri založbi Mladinska knjiga in urednik Založbe Nova revija. Član Društva slovenskih pisateljev, Društva slovenskih književnih prevajalcev. Je upokojen.

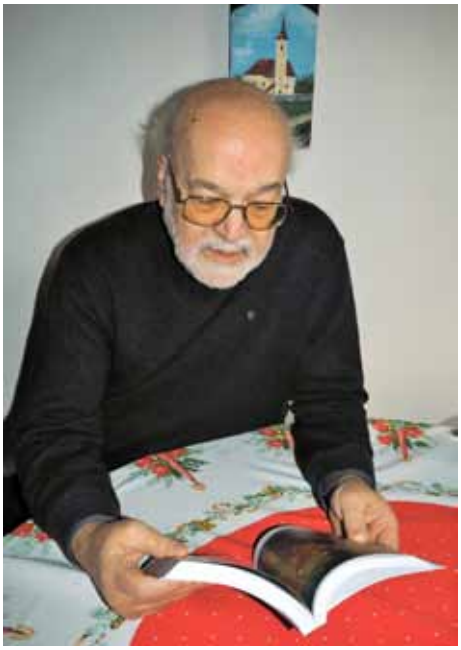

Prevajal je zlasti rusko prozo in poezijo 20. stoletja (romane Andreja Belega, Remizova, Piljnjaka, Zamjatina, Platonova, Vojnoviča, bratov Strugacki, pesmi simbolistov in Osipa Mandelštama). Tudi mojstrovino Fjodorja Dostojevskega, roman Idiot, in nekaj prevodov za gledališče. Knjižno so izšli tudi prevodi literarnoteoretičnih razprav. Poleg tega je prevajal tudi srbsko in hrvaško literaturo, zlasti poezijo (Raičković, Sekulić, Rakić, Matoš, Gudelj, Kiš), ter sodobno slovaško prozo in poezijo. Kot esejist in publicist je pisal o moderni ruski literaturi od simbolizma do postmodernizma (študija Ruski literarni avantgardizem, 1985; eseji V burji besed, 1998; monografija o socialističnem realizmu Kar je sonce za luno, to je Rusija za nas, 2016), o sodobni slovenski literaturi, predvsem prozi mlade generacije (Zapisi na robovih, 1986), o znanstveni fantastiki (Ljudje, zvezde, svetovi, vesolja, 1982), o prevajalski teoriji in zgodovini, o ugankarstvu (Od uganke do uganke, 1978); v zadnjih letih se ukvarja zlasti z literarno prakseologijo (priročnik Pišem, torej sem, 1993, 1994) in leksikografiko (Slovenski kdo je kdo, 1999, Slovenski veliki leksikon, 2003–05). Kot urednik je pripravil izbore ruske proze v zbirki Kondor, nekaj knjig znanstvene fantastike, več del Vladimirja Bartola, antologijo slovenske poezije Sončnice poldneva (1993), tri zvezke zbranega dela Mirana Jarca (2012, 2013, 2015). Lotil se je tudi sestavljanja popularnih leksikonov (Vsevednik, 1991, 10. izdaja 2005), v zadnjem času pa piše predvsem kulturno publicistiko (Zmerjanje Slovencev, 2005). Doslej je bil večkrat nagrajen za svoje prevajalsko delo: Sovretova nagrada 1979, Župančičeva nagrada 1985, nagrada Prešernovega sklada 1991.

Gospod Drago, spoznala sva se pred leti na enem od pohodniških izletov, ki jih vodi moja sestra Marijana, ko ste prisedli v moj avto. Kako, da ste prišli v našo vas in koliko časa ste že tu?

»V Rafolče sem se priselil leta 2009, potem ko sem več let iskal primerno lokacijo za novo bivališče v okolici Ljubljane. Po upokojitvi 2008. se mi je zdelo, da je življenje v središču Slovenije prehrupno za vsakodnevno bivanje; ker sem kot otrok živel na deželi, mi kmečko okolje ni bilo tuje. V Rafolčah sem dovolj blizu mesta, zveze s središčem, ki ga še vedno potrebujem predvsem za kulturno delovanje, so odlične in hitre, tudi stari prijatelji so dovolj blizu. Kot sem opazil, so prav Rafolče tisti kraj v občini Lukovica, kamor se ljudje množično priseljujejo.«

Kako, da ste se vključili v pohodniško sekcijo?

»Zadnjih 30 let sem zaradi zdravja precej hodil v hribe, Slovenija kot pohodniški raj me privlači – na srečo pa so se tudi v Rafolčah našli ljubitelji narave in izletov, tako da odločitev ni bila težka. Vaši mesečni pohodi po slovenskih hribih so prirejeni za ljudi vseh starosti, tudi načrtovani so letnemu času in vremenu primerno.«

Menda tudi precej kolesarite. Kje se vozite in kje se najraje ustavljate?

»Kolesarim od marca do novembra, približno v radiju 50 km okoli Rafolč. Tako so dosegljivi Kamnik in Tuhinjska dolina, Trojane in Moravče, Litija in Dolsko, Škofja Loka in Kranj, Komenda in Cerklje. Ljubljane se ogibam zaradi nevarnih in slabih cest, pogosto pa se z avtom odpeljem na kakšno izhodišče drugje v Sloveniji in naredim daljšo krožno turo (npr. po Selški ali Poljanski dolini, po Ljubljanskem barju, od Ribnice do Kočevja). Ustavljam se predvsem v gostilnah in barčkih na kavi ali malici. Čeprav kolesarim samo v lepem vremenu, se vendarle na leto nabere okoli 2000 kilometrov.«

Kaj vam je všeč in kaj pogrešate v naši vasi ali občini Lukovica?

»Všeč mi je povezanost ljudi in prijaznost vaščanov do priseljencev, kakršen sem tudi sam. Pogrešam pa kakšno večjo trgovino in družabno-kulturni klub, kjer bi se ljudje stalno zbirali. Tudi vas in nasploh občina se hitro razvijata, tako da bo treba poskrbeti za boljšo infrastrukturo (npr. ureditev cest in ulic v Rafolčah, servisnega centra v Lukovici).«

Ko sem zvedel za vaše ime in priimek, sem pogledal na internet in dobil na moje presenečenje opis človeka, ki je zelo veliko napisal in prevedel. Kdaj ste pričeli s pisanjem?

»Prevajati sem začel kot študent sredi 70. let ter prve prevode objavljal na radiu in v revijah, pozneje pa knjižno pri osrednjih slovenskih založbah. Uveljavil sem se predvsem kot pre-

vajalec moderne ruske literature 20. stoletja, zlasti iz obdobja med obema svetovnima vojnama. Veliko sem se ukvarjal z literarno kritiko, esejistiko in publicistiko, v službi pa s pripravo in urejanjem priročnikov in izdelovanjem poljudnih leksikonov. Po malem še zmerom počnem to, četudi sem svoje poglavitne načrte že uresničil. Zadnja leta najraje pišem refleksije o stanju slovenskega duha, torej razmišljanja na različne teme, predvsem politične, družbene in kulturne.«

Kot zelo tih in neopazen sovaščan ste prejemnik kar treh državnih nagrad: Sovretove, Župančičeve in Prešernovega sklada. Kaj vam pomenijo in katera vam je najljubša?
»Vse tri sem dobil kot prevajalec leposlovja in literarne teorije; vsaka ima svojo vrednost, vendar so vse tri približno enakovredne, zato ne morem ločevati med njimi.«

Sestavljali ste tudi uganke in sodelovali pri nastanku prve slovenske ugankarske knjižice? Kako je s tem področjem in kdaj ste to počeli?
»Enigmat sem bil med študijem in tja do osamosvojitve Slovenije. Ugankarstvo je bilo sprva glavni vir za preživetje in študij (tedanji honorarji so bili neprimerljivo visoki z današnjimi), pozneje pa konjiček, ki človeku ostri pogled na jezik in ga sili k treniranju možganov. Kot sestavljavec sem se enigmatike naveličal, ker je postala preveč rutinsko početje. Danes se je povsem komercializirala, le redki enigmati in uredniki ugankarskih listov še vztrajajo pri težavnih ugankah in ugankarskih novostih.«

Letos ste izdali knjigo z naslovom Kar je sonce za luno, to je Rusija za nas (Kaj je socialistični realizem). Ali lahko na kratko opišete namen in vsebino te knjige?
»Literarnozgodovinska monografija z dolgim naslovom prva pri nas celovito orisuje doktrino socialističnega realizma v Sovjetski zvezi (od 1917 do 1990) in pri nas (v letih 1946–1952), ko je bila edina dovoljena smer v sodobni umetnosti. Ker je šlo za vsiljeno pisanje pod diktatom zmagovite socialistične politike in Komunistične partije, se je hitro izpela. Pesmi o udarnikih v delovnih brigadah in debelih romanov o agrarni reformi in kmetijskih zadrugah ali delavskih stavkah ljudje pač niso mogli dolgo brati. Ne smemo pa pozabiti, da je imel socrealizem pri nas tudi svoje avtohtone korenine, npr. v proletarski poeziji Klopčiča ali Seliškarja ali v literarnem ustvarjanju med NOB. Danes je povsem jasno, da je bila to umetnost totalitarne države, kakršna je bila tudi Jugoslavija; bila je torej umetnost, ki naj bi družbeno angažirala in vzgajala državljane.«

Ali ima naslov kaj povezave z zdajšnjo slovensko politiko?
»To pa ne, naslov je vzet iz Kocbekovega dnevnika za leto 1948; tam govori o nekem slovenskem informbirojevcu, ki je tudi po prelomu s Sovjetsko zvezo ostal na Stalinovi strani, kot pričajo njegove besede.«

Kako je s knjigami in prodajo knjig danes, v dobi interneta in globalizacije?
»Knjiga se danes enako dobro drži kakor nekoč. Knjižnih naslovov je več, naklade pa so nižje. Kot kažejo podatki, se spreminja tudi razmerje med prodanimi in izposojenimi knjigami: prodaja v knjigarnah pada, izposoja v knjižnicah pa raste. Navsezadnje tudi slovenski knjižni sejem, ki se odvija konec novembra v Cankarjevem domu v Ljubljani, iz leta v leto povečuje obisk, število literarnih prireditev in prodajo knjig. A sestava knjig je danes drugačna kakor pred desetletji: namesto klasičnih in modernih literarnih del se prebirajo predvsem lahkotne zvrsti književnosti (kriminalka, ljubezenski roman, fantazijski roman, psevdozgodovinski roman), ki so tudi bolj prodavljive kakor klasično leposlovje. Ker sem vselej prevajal »moderne klasike« svetovne literature, danes gotovo težje spravim svoj prevod v založniško-knjigotrški obtok. Seveda pa se je branje iz knjig preselilo tudi v druge medije – še bolj pa branje nadomeščajo slikovni načini komunikacije.«

Napisali ste tudi priročnik z zanimivim naslovom: Pišem, torej sem. Komu ga najbolj priporočate?
»Priročnik je namenjen vsem, ki kdaj kaj napišejo. V njem so napotki za zamisel, izvedbo in oblikovanje besedila, osnove pravopisa in sloga, ki ga potrebuje vsaka literarna zvrst, vzorci različnih tekstov, ki so potrebni v vsakdanjem življenju. Skratka: govorim o izoblikovanju kakršnega koli spisa od zamisli do revijalne objave in tiskane knjige. Torej: primerno predvsem za šolarje, mlade literate in upokojence.«

Tale intervju bo objavljen v našem občinskem glasilu Rokovnjač. Kaj menite o glasilu in kaj pogrešate v njem?
»Rokovnjač je namenjen občanom krajev in vasi okrog Lukovice, zato so v njem zlasti lokalne novice. Pogrešam pa občasno kakšen intervju z znanim človekom iz teh krajev ali zanimiv domoznanski prispevek, ki bi današnje prebivalce opominjal na zanimivosti in dosežke iz preteklosti teh krajev. Rokovnjač bi moral imeti širše ambicije v poplavi slovenskih lokalnih medijev.«

Ste že upokojeni. Kakšne načrte še imate?
»Načrti so večinoma povezani z dosedanjim kulturniškim oziroma literarnim delom. Skušal jih bom uresničevati z zmanjšanim tempom, saj je poleg duha treba zaposliti tudi telo – za to pa je v Rafolčah in okolici kar precej priložnosti. Kar se tiče prevajanja, bi rad na novo prevedel Gogoljev roman Mrtve duše; nadvse pa bi bil vesel, če bi se mi posrečilo najti založnika za novo izdajo leksikona Slovenski kdo je kdo, ki že vrsto let nastaja v mojem računalniku.«

Spoštovani Drago Bajt, hvala za izčrpne odgovore, želim vam še veliko ustvarjalnih navdihov, člankov in knjig, kot tudi zdravja in da bi se še velikokrat udeležili naših pohodov v ŠTD Rafolče.

Viktor Jemec

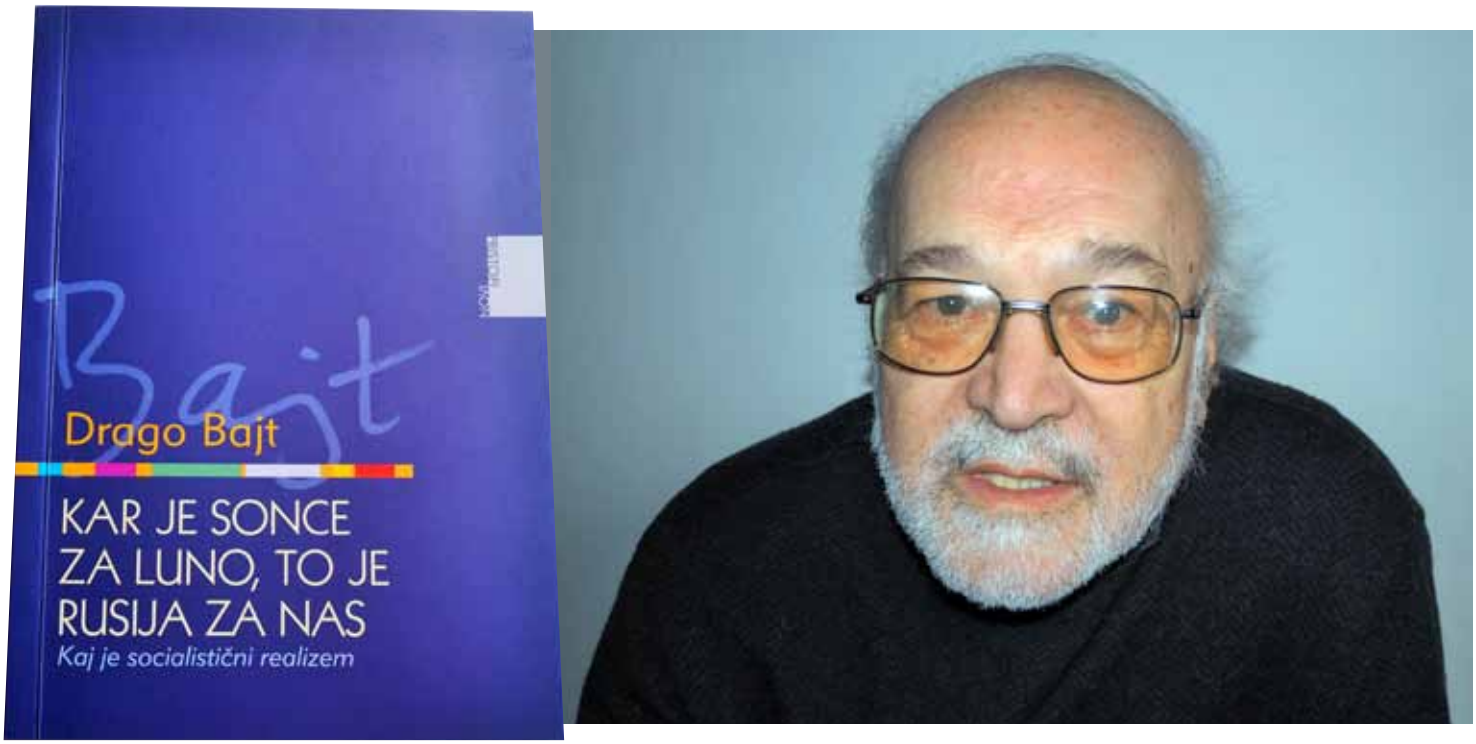

Moški pevski zbor Janko Kersnik v Berlinu

Prevoziti več kot 1000 kilometrov v eno smer, sedeti več kot 10 ur na sedežih avtobusa ni kar tako, a če je volja, se marsikaj da. Tako so se pevci MPZ Janko Kersnik iz Lukovice skupaj s solistkama Urško Pavli in Marto Zabret ter z zborovodjem Igorjem Velepičem odpravili v zgodnjih jutranjih urah v četrtek na pot v Berlin.

S seboj so poleg ostalega vzeli še obilo dobre volje in potrpežljivosti ter boljše polovice, za katere so bili prepričani, da na pot zagotovo ne odidejo praznih rok. Prvi dan je minil v prijetni vožnji z udobnim avtobusom in, da ni bilo dolgčas, so vmes še kakšno zapeli in se spomnili tistih, ki so ostali doma ter bili deležni neskončnega masiranja in pozornosti gripe in ostalih bolezni. Prelepa zimska idila je naše pevce spremljala na poti prek Avstrije in tudi dela Nemčije, a na srečo obilnih padavin in zastojev tokrat kljub napovedi na poti niso bili deležni. Tako so večer po prihodu v hotel izkoristili za ogled okolice hotela ter Alexanderplatza in centra mesta in seveda mestne hiše. Še obisk ene izmed znamenitih pivnic, kjer se na koncu zasliši še naša Rokovnjaška himna. Drugi dan je sledil nastop v veleposlaništvu in srečanje z veleposlanico Marto Kos Marko, kjer so kot rokovnjači ugotovili, da imamo ne samo sposobno veleposlanico, ampak tudi simpatično. In tako poleg Zdravljice in nekaj koledniških, saj čas je še takšen, zapojo tudi Domovini. Sledi ogled mesta, in sicer najprej od bombardiranja porušene cerkve, bolje ostanka Kaiser Wilhelm Gedächtniskirche spominske cerkeve cesarja Viljema na Kurfürstendammu, ki je bila med drugo svetovno vojno uničena, a so jo znova postavili. Edini spomin na staro zgradbo je razvalina zvonika, ki se imenuje Der Hohle Zahn – votli zob. Ogledali so si še spomenik žrtvam holokavsta. V spomin na medvojni holokavst je država leta 2005 postavila spomenik žrtvam nacističnega nasilja in ga sestavlja 2711 betonskih blokov. Stoji med Brandenburškimi vrati in Potsdamskim trgom, na površini 19.000 kvadratnih metrov in skoraj na vrhu berlinskega bunkerja, v katerem je 30. aprila 1945 Adolf Hitler naredil samomor. Med betonskimi blok različnih višin se lahko tudi sprehodite, a nikar ne hodite po njih. Med številnimi znamenitostmi ne moremo spregledati Brandenburških vrat, enega glavnih simbolov mesta, od katerih teče vzdolž celotnega okrožja promenada Pod lipami (Unter den Linden). Mogočna konstrukcija na Pariškem trgu je sestavljena iz dvanajstih stebrov, nad vrati pa je kvadriga z boginjo miru v kočiji. Vrata so bila zasnovana kot slavolok miru, vendar so jih pogosteje uporabljali za povzdigovanje vojaških dosežkov. Biti v Berlinu in si ne ogledati Berlinskega zidu, ki je ena najpogostejših asociacij na nemško prestolnico. Več kot 150 kilometrov dolga betonska prepreka, ki je mesto več kot 28 let delila na vzhodni in zahodni del, ravno lanskega novembra pa smo obeležili 25. obletnico njenega padca. Zid ostaja eden od glavnih spomenikov in turističnih atrakcij, čeprav je od njega ostalo bolj malo. Najbolj znan ostanek v Berlinu, znan kot East Side Gallery, je dolg 1,3 kilometra in so ga imenovali za državni spomenik. Drugi prepoznavnejši ostanek zidu je na Niederkirchenstrasse, vendar ne gre za izvirnik, ampak za na novozgrajeno kopijo. Mesto ima številne znamenitosti, nekatere si je najlažje ogledati z avtobusa, v nekatere pa je treba vstopiti, da doživiš njihovo veličino, in tako je tudi z njihovim parlamentom. Slednjega so si ogledali do podrobnosti, toliko kolikor je turistom oziroma obiskovalcem dovoljeno. Za ogled jim je ostala še mestna hiša, prej znana kot Rdeča mestna hiša (Rotes Rathous) in Mariankirche, druga najstarejša cerkev v Berlinu. Brez ogleda mogočnega 368 metrov visokega televizijskega razglednega stolpa (Fernsehturm), torej višjega od znamenitega Eifflovega stolpa v Parizu, tudi ne gre, če si že enkrat prevozil toliko kilometrov. Seveda niso mogli niti mimo pomnika novejšega časa, tragedije, ki se je zgodila v preteklem letu in tudi tam so se zadržali nekaj časa in se v tihi molitvi spomnili vseh, ki so umrli tam. V soboto so v slovenski skupnosti v cerkvi sv. Elizabete zapeli in pripravili manjši koncert slovenski skupnosti in slovenskem župniku Izidorju Pečovniku Doriju. Seveda so prepevali Bogu v čast in sebi ter številnim obiskovalcem tokratne svete maše v veselje. In kakor pravijo, da če so trije Slovenci skupaj, je že zbor, potem je ta zbor prepeval tudi naprej na prijetnem druženju po sveti maši. Malce novejše, ki jih je uredil in zbral Janez Močnik in tudi kakšno ljudsko, ki so jo poznali le tisti malce starejši. Nedelja je Gospodov dan in tako so pri sveti maši v cerkvi st. Matthias, po naše sv. Matije ponovno zapeli mnogim vernikom, ki so tokrat napolnili cerkev. Na koncu so pripravili še krajši poslovilni koncert, kajti čakala jih je še dolga pot do domačih krajev. Čeprav rokovnjači, so pustili lep vtis na ljudi, ki so jih tokrat srečali, tudi s simboličnimi darili iz Črnega grabna, ki njihovim srečanjem dajejo poseben pečat, saj se jih poslušalci zapomnijo ne le po odličnem ubranem petju, ampak tudi po prijaznosti, po spominku, ki je sad domačih rok in ga ne najdeš na policah številnih trgovin v Berlinu. Za zborom je zanimiv ter čudovit podaljšan konec tedna in povratek v domovino s pripravami na nove nastope in nove pustolovščine ter spoznavanja drugačnega, novega in zanimivega, toda doma je najlepše.

Drago Juteršek

Srečanje nekdanjih članov KS Prevoje

Kakor vsa leta do zdaj smo si tudi tokrat ob koncu starega leta vzeli čas in skupaj preživeli družabni večer nekdanji člani stare Krajevne skupnosti Prevoje.

Naše poslanstvo se je v svetu KS Prevoje končalo že pred dvema desetletjema, takrat pod okriljem predsednika Petra Križnarja, gradbenega mojstra iz Imovice. Tudi takrat je bilo na sestankih pestro, seje so bile burne, mnogokrat smo si bili v svojih mišljenjih neenotni, toda v zaključnih sklepih skupni in složni. Medsebojnih zamer nismo nikoli poznali. To pa je bil tudi naš motiv, da se s svojimi boljšimi polovicami dobimo in skupaj preživimo trenutke vsaj enkrat na leto. Težka bolezen nam je vzela in naš krog zmanjšala za enega člana Dušana Kosmatina, spomnili smo se nanj. Veseli pa smo bili, da se je kljub bolezni za krajši čas pridružil srečanju Tomaž Cerar in z nami preživel vsaj delček našega skupnega večera, v katerega smo vključili tudi spomine na naše skupno delo, ki smo ga takrat opravljali. Lahko zatrdim, dokaj uspešno. Ob izvrstni domači hrani in prijetnem ambientu v gostilni Bevc v Lukovici smo tako zaokrožili še eno leto našega skupnega druženja in se razšli z željami, da nas tudi v prihodnje spremljata zdravje in sreča ter da se naša srečanja nadaljujejo tudi v bodoče.

Tone Habjanič

Moški pevski zbor Janko Kersnik poje letos v bazilikah

Če so možje in fantje skupaj s solistkama Urško Pavli in Marto Zabret v preteklem letu pod taktirko Igorja Velepiča zapeli v vseh Plečnikovih cerkvah, so letos na vrsti bazilike v Sloveniji, ki jih je skupaj sedem.

Konec tedna v soboto in nedeljo so zapeli v dveh, in sicer v soboto v baziliki Žalostne Matere božje v Stični in v nedeljo v baziliki Lurške Matere božje v Brestanici. Slednja spada med največje cerkve v Sloveniji, zagotovo pa je največja v Posavju. Gradili so jo med leti 1908 in 1914. Njena zgradba je mogočna triladijska cerkev v neoromanskem slogu in spada med najlepše historizirajoče sakralne objekte na Slovenskem. Prve ideje o gradnji nove župnije v kraju segajo v konec 19. stoletja. Zaradi težkih gospodarskih razmer je bila pobuda za izgradnjo cerkve podana v začetku 20. stoletja pod okriljem kaplana Jožeta Cerjaka. Z gradnjo cerkve se je začelo leta 1900. Leta 1901, ko so dobili potrebna dovoljenja, so 17. maja začeli vpisovati ude Cerkvene stavbne družbe Marije Lurške in tako zbirati denar za gradnjo nove cerkve. Pri gradnji so s svojimi prispevki sodelovali vsi Slovenci z vseh koncev domovine in tujine. Tako je cerkev tudi dobila naziv slovenski Lurd. Zgodovino bazilike kakor tudi župnije in samega kraja Rajhenburga nam je ob prijetnem srečanju po sveti maši razložil domači župnik Jože Špes. Spregovoril ni samo o začetkih gradnje bazilike, ampak tudi o utripu kraja, ki je bil odvisen od upraviteljev gradu Rajhenburg. Med sveto mašo je kaplan Gregor Majcen najprej pozdravil pevce in se jim zahvalil za obisk. Nato je v nagovoru spregovoril o Jezusovem in našem krstu, o zakramentalnem dogodku, ki ima svojo vrednost, saj ob krstu vsak posameznik prejme trojno službo, in sicer duhovniško, preroško ali oznanjevalno in kraljevsko ali pastirsko. Na koncu svete maše so pevci pred oltarjem zapeli še nekaj koledniških in čeprav je bilo v baziliki vse prej kot toplo, nihče od navzočih ni zapustil bazilike do konca nastopa. Pred odhodom na domove, ko je zunaj rahlo snežilo, smo se še enkrat odpravili v baziliko in si ogledali vse tisto, o čemer nam je govoril domači župnik Jože Špes. Ogledali smo si tudi najlepši okenski vitraž, ki zaradi novejšega oltarja ni več viden iz cerkve, in kipe, ki so jih izdelali v Franciji, blagoslovili v Lurdu in nato pripeljali v Brestanico. Že v tistih časih so znali dobro računati, kajti veliko cenejši je bil samo en prevoz, kakor pa iz Slovenije v Francijo in nazaj. Mozaik patra Rupnika z vdelanimi relikvijami in tudi jaslice niso ostale neopažene Sneg je začel močneje naletavati in kaj hitro smo pomahali prijaznima gostiteljema ter se odpravili proti domu.

Drago Juteršek

Zahvala

PGD PREVOJE 1888

Prehod iz starega leta v novo leto je običajno napolnjen z obilo lepih želja, izrečenih lepih misli, stiskov rok in objemov. Ta topli občutek smo doživeli tudi v našem društvu, ko ste se nam krajani in krajanke zahvalili za naše delovanje. Zato se vam iz srca zahvaljujemo za vašo podporo. Hvala vam!

Gasilke in gasilci PGD Prevoje

Rdeči križ Blagovica sledi posluhu za sočloveka in humanosti

Tako kot vsa leta prej smo tudi leto 2016 zaključili z obiski ter novoletnimi obdarovanji naših starejših (od 75. leta dalje) in invalidnih krajanov.

Prostovoljke iz odbora RK Blagovica smo jih obiskale na njihovih domovih in jim izročile simbolična darila. Povsod smo bile lepo in prisrčno sprejete. Ob prijazni postrežbi in prijetnem klepetu sta urica ali dve hitro minili. Poslovili smo se z željo po zdravju, sreči in miru ter z obljubo, da se čez leto dni znova srečamo in si sežemo v dlan.
Tudi na našega krajana Vinka Vajdeta nismo pozabili. Obiskali smo ga v stanovanjski skupnosti Celje, kjer trenutno domuje. Sprejel nas je s prešernim nasmehom in z dobro voljo. Srečanje je minilo v sproščenem in prijetnem klepetu, ob slovesu pa smo naredili še fotografijo za spomin.
Tudi letos smo v januarju zabeležili krvodajalsko akcijo v Domžalah, in sicer v četrtek, 12. januarja, in v petek, 13. januarja 2017. Odvzem krvi je potekal v prostorih Domžalskega doma na Ljubljanski cesti 58 v Domžalah. Med udeleženci so bili tudi naši člani RK Blagovica, večina že stari znanci, ki jim gre še posebna zahvala. S svojim plemenitim dejanjem, ko so darovali kri in s tem del sebe, so dokazali, da humanost ter čut in skrb za sočloveka k sreči še niso zamrli. Zato iskrena hvala vsem in vsakemu posebej!
Naše krvodajalce je čakalo še okrepčilo v gostilni Gašper na Prevojah in po prijetnem druženju je sledilo še skupinsko fotografiranje ter obljuba na ponovno srečanje.
Prijazno vabljeni tudi novi krvodajalci!

Malči Levec, RK Blagovica
Foto: Joži Urankar

Rokovnjač tokrat z dvema zmagama »udaril« v Berlinu

Edvin Ramdedovič je imel 3. decembra močno mednarodno tekmo v brazilskem jiu jitsu, ki se je odvijala v Berlinu v Nemčiji. Edvin je osvojil dve zlati medalji in dobesedno pometel s konkurenco. Nagrada pa nista bili le zlati medalji okoli vratu, temveč tudi napredovanje v višji, rjavi pas v borilni veščini brazilski jiu jitsu.

Rokovnjaštvo je bila oblika razbojništva v 18. in 19. stoletju, ki se je uveljavilo zlasti na Gorenjskem. V naši dolini so se tudi naši predniki – pravi Rokovnjači – pretepali s Francozi in ta duh je hočeš nočeš še vedno prisoten v Črnem grabnu. Lukovičan Edvin Ramdedovič je nivo rokovnjaštva dvignil za celo nadstropje stopnic, saj je v močni mednarodni konkurenci v nemškem Berlinu osvojil dve zlati medalji. Prvo s kimono (GI) in drugo brez kimone (No GI). Obe tekmi sta potekali na isti dan. Dopoldan se je začel z borbo v kimonu, nasprotnika sta bila drug za drugim dva domačina, Edvin pa je za zlato prvega premagal z rezultatom 3-0 in drugega s 5-0. Popoldan so se začele borbe brez kimone (No GI), Edvin se je prvo udaril borca iz Portorika in ga premagal s 3-0, v finalu pa borca iz Brazilije, ki je celo povedel v točkah z 2-0, a ga je Edvin ujel na tehniko davljenja, imenovano giljotina, tako da se je Brazilec moral predati. Tako je tudi druga zlata medalja pristala pri Edvinu, ki dogajanje na tatamiju komentira takole: „Vse borbe so bile težke, ker na tako močan turnir pridejo le vrhunsko pripravljeni borci. Berlinske borbe lahko ocenim kot odličen preizkus, ki je pokazal, da je forma v vzponu, zato sem prepričan, da gremo s treningi v pravo smer. Prav je, da se zato zahvalim svojemu trenerju Carlosu Maia.“ Pri brazilskem jiu jitsu je razlika v borbi s kimono in brez kimona v tem, da s kimono obstajajo tehnike, ki se jih brez kimone ne da izvesti, npr. davljenje s kimono, premeti nasprotnika, pri katerih si pomagaš s prijemi za hlačnico ali rokav, nasprotnika s prijemom za kimono zadržiš, ko imaš ugodno situacijo in podobno. Brez kimone je prepovedano grabiti za tekmovalni dres ali hlače, ki so predpisane za tekmovanje. Dres mora biti v barvi pasu. Zato smo vsi na stopničkah v vijoličnem dresu, saj to pomeni, da so v veščini brazilski jiu jitsu osvojili stopnjo vijoličnega pasu. Teden po tekmovanju je Edvin Ramdedovič napredoval v višji, rjavi pas, zdaj mora po pravilih IBJJF zamenjati tudi dres, po novem bo nosil rjavega.

Andraž Kopitar

Uspeh naših mladih karateistov Aljaža in Anžeta

V soboto, 19. novembra 2016, je v Športni dvorani Krim v Ljubljani potekalo državno prvenstvo v karate borbah.

Vstopnica na državno prvenstvo je bila uvrstitev med prvih pet na regijskih tekmovanjih. To je uspelo Anžetu Žalcu in Aljažu Goršku, učencema 6. razreda OŠ Janko Kersnik Brdo. Na državnem prvenstvu sta se odrezala več kot odlično.
Aljaž je državni podprvak, dosegel je drugo mesto v kategoriji starejši dečki 9-12 let, od 35-40 kg. Anže je postal državni prvak v kategoriji starejši dečki 9-12 let, nad 45 kg.
Oba vestno in zagnano trenirata v Sankukai karate klubu Domžale že šesto leto. Treningi potekajo v telovadnici OŠ Krtina - Dob. Anže in Aljaž imata oranžni pas – 4.kyu ichihan, februarja ju čaka izpit za zeleni pas. Seveda velja vsa pohvala tudi trenerju Aleksandru Soklerju z ekipo.
Iskrene čestitke obema in veliko karatejskih uspehov jima želimo še naprej.

Družini Goršek in Žalec

Sankukai karate v Lukovici

V letu 2017 smo ponovno začeli s treningi karateja Sankukai. Športno obarvane novoletne počitnice so nam dale ogromno energije. Z aktivnostmi karateja zasedamo telovadnice na številnih lokacijah v okolici Domžal, med drugim v Lukovici na osnovni šoli Janka Kersnika Brdo.

Svoja vrata konec januarja in prvi teden v februarju odpiramo tudi za vse otroke stare od 5 do 14 let, ki bi radi spoznali veščino karateja ter storili nekaj dobrega za telo in duha. Vabimo vas, da se nam pridružite na treningu vaših otrok, kjer se bodo lahko tudi preizkusili v karateju in spoznali nove prijatelje.
V skupini cicibanov treniramo otroke stare med 5 in 7 let, trening poteka enkrat na teden, traja 45 minut. Program je prilagojen starostni skupini, vključuje dinamično ogrevanje, nato pa na zanimiv, enostaven način, otroke učimo osnov karateja, vključujemo različne igre za sprostitev. Za skupino deklic in dečkov starih od 7 do 14 let imamo treninge dvakrat tedensko. Otroci spoznavajo borilno veščino obrambe, krepijo samozavest ter premagujejo miselne in gibalne ovire.

Treningi potekajo:

	Cicibani (5–7 let)	Deklice/dečki (7–14 let)
Torek	/	17.00–17.45
Četrtek	17.00–17.45	17.45–18.30

V decembru 2016 smo se zbrali karateisti iz kar 26 lokacij z namenom, da bi skupaj proslavili prestop v novo leto. Na novoletni zabavi smo se skupaj zabavali ob različnih igrah, plesali ob ritmih glasbe, se veselili in naredili velikansko voščilnico, na koncu pa nas je obiskal še sam Božiček in nam prinesel darila.

Tinkara Kepic, karate klub Domžale

Zimska klasika na prevojskem bajarju

Sedmega januarja se je na tretjem prevojskem ribniku, domačini mu pravimo na Bankužovem bajarju, odvijala prava zimska klaska, hokejska tekma pod milim nebom, na naravnem ledu. Nasproti sta si stali dve moštvi veteranov Hokejskega kluba Prevoje, rumeni prot rdečim.

Priprave na Winter Classic, kot se takšnemu dogodku reče v žargonu (sicer ime izhaja iz angleškega jezika, več preberite spodaj), so se začele že vsaj teden dni prej. Postaviti je bilo treba stebre za luči in led primerno pripraviti, da ni bilo razpok in lukenj. Na dan dogodka so fantje HK Prevoje pripeljali še agregat, zmontirali reflektorje, postavili „šank“ in zakurili ogenj v grelnem sodu.
Ob tretji uri popoldan se je začelo, in sicer kar takoj z udarno, glavno tekmo hokejskih veteranov Prevoj, ki so se pravično razdelili v dve ekipi, rdečo in rumeno. Pred tekmo, ko so bili še vsi prijatelji, smo posneli skupinsko sliko, a bi jo lahko tudi po tekmi. Ni bilo namreč videti pretirane žalosti, ko so rdeči premagali rumene in to z izidom 3:1. Pa so rumeni mislili, da so močnejši in bo zmaga ostala njihova.
Po tekmi „ta velikih“ je sledila tekma najmlajših, ki je bila še veliko bolj na nož, poleg golov so vse povprek po ledu padali zagrizeni igralci, kosi hokejske opreme, pot pa je tekel v potokih. Zmago Berlec, trener mladincev HK Prevoje, mi je takole mimogrede navrgel, da imajo v inline ekipi 35 mladih igralcev (od 8–12 let), če pa bi imeli led celo leto, bi bila številka vsaj dva do trikrat višja. Škoda, da se tam v osemdesetih ni naredila ledena dvorana na Prevojah, le malo je manjkalo.
Tisto soboto po novem letu praktično na ledu ni bilo drsalca, ki ne bi držal hokejske palice v roki in si podajal ploščka, tako za zabavo, ker drsanje z ali brez palice ni isto. Tiste brez palice so zastopale večinoma mlade družinice, kjer je led že sam po sebi dovolj zanimiv, drseč in mrzel. Ob ledu se je marsikaj dogajalo, poskrbljeno je bilo za brezplačno pijačo in tudi hrano, za „šankom“ pa sta kraljevali Špela in Mateja, ki sta večinoma utrujenim in lačnim stregli z vročim čajem, kuhanim vinom in hrenovkami v testu (hot dog). Dogodek je privabil več kot sto ljudi, ki so kljub nizkim temperaturam, bilo je okoli 10 stopinj pod ničlo, še dolgo v večer, celo v noč vztrajali ob ledu, večinoma res okoli soda z ognjem, kjer je bilo vzdušje najboljše.
Le redko se zgodi, da je led primeren za drsanje in tako velik dogodek in tudi tako polne ledene ploskve to sezono skoraj zagotovo ne več, pa čeprav se še vedno trudijo z ledom, ga zalivajo in „peglajo“. Glede na mrzle noči pred nami, zna biti na bajarju še veselo. Hokejski klub Prevoje je dobro izkoristil priložnost in super izpeljal promocijski dogodek. Na še več takšnih klasikov v prihodnjih sezonah.

Izvor imena Winter Classic oziroma Zimska klasika

Leta 2008 se je vodstvo severnoameriške hokejske zveze odločilo, da bo pripravilo tekmo na prostem (po navadi so to veliki stadioni ameriškega nogometa ali baseball lige), pod milim nebom v pravih zimskih razmerah in to na podlagi tekem, ki so jih organizirali v Kanadi. Kanadskim dvobojem na ledu se reče Haritage Classic, Američani pa so tekmo poimenovali Winter Classic, obe imeni pa izhajata še iz časov, ko se je hokej izključno igral na naravnih jezerih. Zimska klasika se vse od 2008 igra takoj po novem letu, že prva tekma pa je privabila več desettisočglavo publiko in izreden odziv medijev. Največ ljudi se je zbralo leta 2014 na tekmi med Toronto Maple Leafs in Detroit Red Wings in sicer preko 105.000 glava množica ljubiteljev hokeja. Seveda je ta tekma nekaj posebnega, nasproti pa si stojita v tekoči sezoni najboljša kluba z najbolj vročimi igralci.

Andraž Kopitar
Foto: Rado Gostič

Enajsti božično-novoletni šahovski turnir v Rafolčah

V ponedeljek, 26. decembra 2016, ob 9. uri so se zbrali šahisti KS Rafolče in Športno turističnega društva (ŠTD) Rafolče v prostorih vedno prijazne brunarice. Zbrali so se mladi in stari, ženske in moški, da ponovno preskusijo svoje šahovsko znanje in naberejo čim več zmag. Bilo je tudi nekaj navijačev, za boljše počutje pa sta poskrbeli kava in čaj, bilo pa je tudi nekaj prigrizka. Veseli smo, da se vedno več mladih vključuje v skrivnosti šahovske igre, da si izboljšajo koncentracijo in logiko, ki jo potrebujejo tako v šoli kot v vsakdanjem življenju.

Šahovski turnir se je igral po švicarskem sistemu (zmagovalci z zmagovalci in poraženci s poraženci) sedem kol na elektronskih urah, po 15 minut na vsakega igralca. Udeležba je bila v vseh kategorijah. Rezultati so naslednji: pri odraslih je prvič in presenetljivo zmagal Sašo Jemec, z enakim številom točk, vendar boljšim rezultatom proti tretjemu, drugi je bil Marjan Dolinšek in tretji obetavni mladinec Nejc Dolinšek. Sledili so še Blaž Jemec, Matjaž Strehar in Marko Breznik. Pri ženskah je zmagala Staša Drganc pred Tjašo Klopčič. Pri mladih je zmagal Miha Gregorič pred Rokom Ogrincem. Pri osnovnošolcih je zmagal Anže Pavlič, drugi je bil Lenart Pavlič, tretji pa Tjaž Derganc.
Pokale za prva tri mesta po kategorijah sta podelila predsednik ŠTD Blaž Jemec in vodja tekmovanja.
Drugo leto se spet vidimo in upajmo, da vznikne kak močan šahist iz našega konca.

Viktor Jemec

Veseli december v vrtcu Medo

December je mesec veselja, sreče, pričakovanj, radosti in druženja in prav tako je bilo tudi v vrtcu Medo. Praznovanje se je začelo s praznično okrasitvijo igralnic, obiskom babic in dedkov ter izdelovanjem novoletnih voščilnic. Sledil je dan Miklavževjevanja. Otroci so bili v velikem pričakovanju, ko so iskali skrivno košaro polno dobrot (suho in sveže sadje) in prav zato je ob zaključku sledilo nepopisno veselje.
Intenzivno doživljanje in podoživljanje predprazničnega vzdušja smo otrokom strokovne delavke omogočile tudi z ogledom številnih predstav. Ogledali smo si igrico dijakinj srednje šole Rudolfa Maistra Kamnik, igrico strokovnih delavk z naslov Božična kapica in abonmajsko predstavo Mini teatra Zlatolaska. Mesec veselja je minil tudi v znamenju prostega igranja in druženja. Otroci so si med seboj zamenjali igralnice in spoznali druge igrače. Najbolj veseli dan v mesecu je bilo odpiranje škatel pod novoletno jelko in igra z novimi igračami.
Veseli december smo zaključili s prazničnim zajtrkom in skupnim plesom v telovadnici. December je torej minil v praznično-igrivem in ustvarjalnem vzdušju. V letu, v katerega smo veselo zakorakali, nas zagotovo čaka polno zanimivih stvari, ki jih bomo počasi odkrivali in se ob tem veselili.

Veronika Hribar in Maja Lenarčič

Tradicionalno kopanje mladih gasilcev

Komisija za mladino pri GZ Lukovica vsako leto v decembru organizira kopanje za mlade gasilce in mentorje. Kopanje je v planu komisije že vrsto let in po odzivu sodeč ter ob podpori vodstva GZ Lukovica bo ostalo v programu tudi v prihodnje. Tako smo se 27. decembra 2016 z dvema avtobusoma opravili na plavanje. Plavanja se je udeležilo 88 mladih gasilcev in 10 mentorjev, ki so štiri ure uživali v Vodnem mestu Atlantis. Ob vračanju domov so že vsi otroci spraševali, kdaj gremo na plavanje v naslednjem letu. Komisija za mladino pri GZ Lukovica želi vsem mladim, mladim gasilcem, mentorjem in občanom Občine Lukovica srečno razigrano leto 2017.

Predsednik komisije za mladino pri GZ Lukovica
Zoran Dernulovec

Šola, ki mi je blizu!

srednja šola domžale

Gimnazija
Tehnik računalništva
Trgovec
Avtoserviser
Inštalater strojnih inštalacij
Ekonomski tehnik (PTI)
Strojni tehnik (PTI)

VABLJENI NA INFORMATIVNA DNEVA
10. in 11. februar 2017

Cesta talcev 12, 1230 Domžale 01/724-06-30 www.ssdomzale.si

Mehurčki domišljije v Knjižnici Domžale

V Krašnji se vedno nekaj dogaja. Imamo delovna društva, prijazno in odprto podružnično šolo, vrtec in ljudi, ki pomagajo na prireditvah. Šola v majhnem kraju je središče kulturnega dogajanja. Premalo vemo, koliko drobnih kamenčkov kulturne ustvarjalnosti doživijo otroci v tako majhnih šolah – prav vsak je aktiven udeleženec številnih kulturnih prireditev. Z našim kulturnim društvom vse leto sodelujemo in več kot polovica učencev je članov teh krožkov. Učenci tretjega razreda so v lanskem šolskem letu pri pouku pisali pravljice. Ko sem eno prebrala, se mi je zdelo prav, da njihove pravljice »pokukajo« iz šolskih zvezkov. Ilustrirali so jih sosedje, babice ter mlajši in starejši člani našega društva. Tako je nastala knjižica Mehurčki domišljije. Prijetna predstavitev pravljic je bila konec lanskega šolskega leta v šoli, kjer so bili avtorji, njihovi starši in obiskovalci navdušeni.

Ker je prav, da ustvarjalnost naših otrok in učiteljev spoznajo tudi izven našega kraja, je Knjižnica Domžale pripravila razstavo, na kateri so bile razstavljene vse pravljice in njihove ilustracije. Kar dva meseca so bila njihova dela na ogled obiskovalcem domžalske knjižnice. Na posebnem dogodku – predstavitvi Mehurčkov so svoje pravljice brali ustvarjalci sami. Z njimi so bili nekateri ilustratorji, razveselila pa jih je tudi Pika Nogavička, sicer njihova sošolka in soavtorica. Učenci so bili veseli, da so bile na predstavitvi v Domžalah njihove učiteljice iz Krašnje in ravnateljica Osnovne šole Janka Kersnika Brdo. Prav je, da mlade avtorje, ki sta jih s prijetnim pismom presenetila župan Občine Lukovica Matej Kotnik in minister za kulturo Anton Peršak, tudi poimensko predstavimo. Avtorji pravljic so: Lea Zupančič, Sara Jemc, Gašper Avbelj, Eva Pervinšek. Iza Tič, Jan Tič, Jaka Drobne, Žan Urankar, Nika Šinkovec, Tinkara Požar in Bor Rožič. Ilustrirali so jih. Lea Makovec, Klavdija Vlaj, Štefan Cerar, Karla Šinkovec, Boži Požar, Sebastjan Pestotnik in Slavica Hribar. Njihova razstava se je s 1. januarjem zaključila, ostali pa jim bodo prijetni spomini, ko so kot pravi pisatelji sedeli na odru in brali svoje pravljice.

Naj zaključim z besedami njihove učiteljice Katarine Bergant: Domišljija ne pozna meja. Sprva se hrani z zgodbami in pravljicami drugih, kmalu pa odpre vrata na stežaj in preplete otrokovo življenje ter mu pomaga pri soočanju z vsakdanom. V domišljiji je vse mogoče! Tam smo vsi močni, mogočni, lepi, priljubljeni, zdravi … predvsem pa srečni.

Vera Beguš

Naša energija povezuje 2017

V torek, 3. 1. 2017, smo na PŠ Blagovica prejeli velikodušno darilo podjetja Petrol Blagovica in njegovega predstavnika Leona Matkoviča, in sicer donacijo v vrednosti 200 evrov pod okriljem projekta Naša energija povezuje.

Družba Petrol namesto nakupa poslovnih novoletnih daril ob novem letu z donacijami pomaga posameznikom, društvom in projektom po vsej Sloveniji. Energija tega projekta medsebojno povezuje Petrolove zaposlene z lokalnim okoljem. Družbi Petrol Blagovica ter osebju omenjenega bencinskega servisa se v imenu učenk in učencev ter kolektiva PŠ Blagovica iskreno zahvaljujemo za izkazano razumevanje in podporo. Obljubljamo, da bomo donacijo koristno porabili.

Mojca Sušec

Obvestilo o vpisu novincev v VVE Medo za šolsko leto 2017/18

Starše obveščamo, da poteka vpis v VVE Medo za novince za šolsko leto 2017/18 do 31.3.20157. Komisija bo obravnavala vse prispele vloge do 31.3.2017 v skladu z določili pravilnika. Vlogo za sprejem otrok v vrtec dobite v tajništvu VVE Medo ali na spletni strani vrtca pod rubriko "Vpis v vrtec".

dr. Anja Podlesnik Fetih, ravnateljica

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije
KMETIJSKO GOZDARSKI ZAVOD LJUBLJANA

ODDELEK ZA KMETIJSKO SVETOVANJE

Izpostava Domžale
Vir, Šaranovičeva cesta 21a
1230 Domžale
www.lj.kgzs.si

URADNE URE
ponedeljek: 8h–10h
sreda: 8h–10h in 14h–15h
ostalo po dogovoru

Telefon: 01/724-48-55
E-naslov: pavla.pirnat@lj.kgzs.si

IZOBRAŽEVANJE

Vabimo vas na brezplačno aktualno informativno predavanje, ki bo v **torek, 14. februarja** s pričetkom **ob 9.30 uri**, v veliki predavalnici Območne obrtnopodjetniške zbornice Domžale, **Vir**, Šaranovičeva cesta 21c (v bližini naših pisarn oz. v stavbi, kjer je tudi banka), z naslednjim programom:

- **Prodaja živil s kmetije** (Barbara Lapuh, koordinatorka za kmečko družino in dopolnilne dejavnosti pri KGZS-Zavod LJ). Predstavljeni bodo pogoji in obveznosti različnih tržnih poti na kmetij za posamezne pridelke in izdelke tako rastlinskega kot živalskega izvora.
- **Spremembe v obdavčitvi dohodka iz kmetijske dejavnosti** (Vesna Velikonja, specialistka za ekonomiko pri KGZSZavod LJ). V letošnjem letu se spreminja katastrski dohodek, uvedeni so mali obsegi predelave do 3.500 € in posebne kulture, novosti so na področju prodaje zelenjave in dopolnilnih dejavnosti. Rok za oddajo malih obsegov 1. stopnje pridelave je 31. 3. 2017.

Izobraževanje ni obvezno, ga pa zaradi aktualnosti zelo priporočamo vsem in še posebej tistim, ki imate na kmetiji lahko manjši obseg predelave, vsem, ki prodajate zelenjavo, načrtujete ali imate registrirano dopolnilno dejavnost ter vsem, ki vas navedene teme zanimajo. **Vabljeni!**

OSNOVNI TEČAJ FFS

Osnovni tečaj varstva rastlin za izvajalce ukrepov bo potekal **od torka, 14. do četrtka, 16. februarja** vsak dan od 14.30 do 19.30 v veliki predavalnici Območne obrtno-podjetniške zbornice Domžale, **Vir**, Šaranovičeva cesta 21c (100 m naprej od naših pisarn). Tečaj se zaključi s pismenim izpitom na osnovi katerega dobite izkaznico, ki je potrebna ob nakupu sredstev za varstvo rastlin. **Prijava je obvezna.** Za ostale informacije in prijave se obrnite na KSS v času uradnih.

POVRNITEV TROŠARINE ZA 2016

Povrnitev trošarine za goriva, ki se uporabljajo za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije poteka pod enakimi izhodišči kot za pretekla leta. Vrača se 70 odstotkov zneska povprečne trošarine za dizel gorivo za leto 2016. Obrazec je enak kot preteklo leto. Edina sprememba je rok za oddajo vloge, ki je letos podaljšan **do 30. junija 2017.** Upravičenci do vračila dela trošarine za leto 2016 so uporabniki, ki imajo na dan 30. junij 2016 v RS v uporabi toliko gozda in kmetijskih zemljišč po posameznih vrstah dejanske rabe (GERK), da skupna normativna poraba znaša vsaj 540 litrov, oz. vsaj 150 litrov za gozd. Če je lastnikov gozda več, izpolnijo vlagatelju pooblastilo, ki je del zahtevka (2. stran obrazca). Normativna poraba znaša za travnike, njive, travniški sadovnjak 200 l/ha, intenzivni sadovnjak 420 l/ha in za gozd 15l/ha. Tudi letos velja, da računov, ki so osnova za izpolnitev zahtevka ni potrebno pošiljati z izpolnjenim obrazcem, ampak jih morate hraniti doma (10 let). Račune bo potrebno poslati edino v primeru poziva pristojnega organa.
Izpolnjen obrazec **TRO-A** – dobite ga na spletnih straneh finančne uprave www.fu.gov.si ali v lokalni KSS - pošljite na naslov: *Finančni urad Ljubljana, Oddelek za trošarine, Šmartinska 152a, 1524 Ljubljana.* Za izpolnjevanje zahtevka se lahko obrnete tudi na nas.

ZBIRNA VLOGA 2017

Predviden **redni rok** za oddajo zahtevkov zbirne vloge (t.i. **subvencije**) za ukrepe kmetijske politike bo potekal **od 27. februarja do 6. maja 2017**. Izobraževanja na to temo letos ne bo. Pogoj za oddajo zahtevkov so **urejeni GERK-i**, kar pomeni, da imate prijavljene vse površine, ki jih obdelujete in da prijavljena površina travnikov, njiv in trajnih nasadov odraža dejansko stanje v naravi! Urejanje GERK-ov in drugih sprememb v Registru kmetijskih gospodarstev (RKG) lahko naredite najkasneje do en dan pred oddajo zbirne vloge na Upravni enoti Domžale (stavba Občine, II. nadstropje) za kar je zaželeno, da se predhodno naročite po telefonu 7220-100.
V tem času bo možna tudi elektronska oddaja **vloge za prenos plačilnih pravic** (zakup ali prodaja), ki jo je potrebno narediti pred oddajo zbirne vloge tako prenosnika kot prejemnika plačilnih pravic. Oddaja teh vlog je možna samo na enotah kmetijske svetovalne službe (KSS). Zaželeno je, da po predhodnem dogovoru na vnos prideta oba – tako prenosnik kot prevzemnik.
Elektronski vnos zahtevkov v okviru zbirne vloge **je obvezen** in bo možen na lokacijah KSS. Oddaja vlog bo potekala tako kot pretekla leta – torej se bo **potrebno predhodno naročiti v času uradnih ur**. Za vnos zbirne vloge me pokličite **od ponedeljka, 20. 2. naprej**. Prosim, da s prijavo ne odlašate.

Pavla Pirnat,
terenska kmetijska svetovalka

Nov delovni čas otroške ambulante v Lukovici in možnost prepisa otrok v to ambulanto

V zadnjih letih je bilo delo v otroški ambulanti Zdravstvene postaje Lukovica in Moravče zelo oteženo, ker je bilo tja vpisanih veliko otrok. Pediatrinja Brigita Tršan Lesar, dr. med. spec. je delala v Lukovici le dvakrat tedensko, trikrat tedensko pa v Moravčah. Zaradi tega se je kar nekaj otrok vpisalo k pediatrom v Domžale ali kam drugam.

Iz obeh občin smo dobivali pozive in želje, da bi imeli stalnega pediatra v svoji občini. Ves čas smo iskali rešitve, ki pa so se zaradi kadrovskih omejitev zdele neuresničljive. Maja 2016 nam je le uspelo. Pediatrinja Brigita Tršan Lesar zdaj dela v Moravčah polni delovni čas. V ZP Lukovica se je zaposlila **pediatrinja Martina Slabe**, ki je prej delala v Porodnišnici Ljubljana. Ambulanta za otroke v Lukovici je zdaj odprta trikrat tedensko, ob ponedeljkih, torkih in četrtkih.
Kar nekaj otrok se je po tej spremembi že prepisalo v Lukovico. **Starše otrok s tega območja, ki imajo pediatra izbranega drugje, obveščamo in vabimo, da prepišejo otroka v ambulanto v Lukovici. S tem bodo imeli izbranega pediatra bližje, dostop bo lažji, nekoliko bodo razbremenili prepolne ambulante v Domžalah, v Lukovici pa bomo s tem sčasoma zadostili normativu pediatra za poln delovni čas.**
Delo v ambulanti poteka brez zastojev. V delovnem času pediatra je vedno na voljo tudi laboratorij. Ob sredah in petkih ter v času drugih odsotnosti je nadomeščanje v ambulanti v Moravčah. Nadomeščanje je vedno po istem urniku. Tako kot za pregled pri izbranem pediatru se tudi pri nadomestnem za pregled naročite.

Pediatrinja: Martina Slabe, dr. med. spec.
Medicinska sestra: Sara Uštar
Tel. št. za naročanje: 01 723 69 80 – naročanje v ordinacijskem času razen med sistematskimi pregledi.

	Delovni čas		Odmor
PON	12.30–19.30	Ambulanta	15.30–16.00
TOR	7.00–14.00	Sistematski pregl. 8.00–12.00	12.00–12.30
ČET	7.00–14.00	Posvetovalnica 8.00–12.00	12.00–12.30

Ob sredah in petkih ambulanta ne dela. V nujnih primerih je nadomeščanje v ZP Moravče.

Irena Klemenčič, dr. med. spec. pediatrinja,
vodja otroškega dispanzerja ZD Domžale

VETERINARSKI DOM DOMŽALE, d. o. o., Ihanska cesta 19 a, Zaboršt, 1230 Domžale

Republika Slovenija, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Veterinarska uprava RS, izdaja pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje širjenja in zatiranje stekline. Na podlagi tega pravilnika se bo vršilo splošno cepljenje psov proti steklini po sledečem razporedu v občini Lukovica.

Razpored obveznega cepljenja psov proti steklini

SREDA, 8 .3. 2017

8.30–9.00	Čeplje	pri križišču
9.15–9.45	Trnovče	pri Antonu Oražmu, Trnovče 6
10.00–11.00	Lukovica	pri Stanetu Bevcu, pod kozolcem, Stari trg 10
11.15–11.45	Sp. Prapreče	pri Antonu Zoretu, Sp. Prapreče 3
12.00–12.30	Šentvid	pri Andrejki
12.45–13.15	Rafolče	pri Igliču, Rafolče 18

ČETRTEK, 9. 3. 2017

8.30–9.00	Trojane	pri Smrkolj, Trojane14
9.30–10.00	Šentožbolt	pri Kropivšek Lovro,Šentožbolt 4
10.15–10.30	Zg. Petelinjek	pri kasarni
10.45–11.30	Blagovica	pri Cerar Janezu, Blagovica 32
11.45–12.15	Češnjice nad Blagovico	pri Šinkovec Leopoldu
12.30–13.00	Kranje Brdo	pri Francu Novaku, Kranje Brdo 11
13.15–13.45	Zg. Loke	pri Ivanu Trdinu, Zg. Loke 7
14.00–14.45	Krašnja	pri Marjanu Štruklju, Krašnja 31

Cepljenje psov za zamudnike je na krajih ter mestih kot v rednem cepljenju.

PETEK, 10. 3. 2017

14.00 Trojane	15.15 Krašnja	17.00 Rafolče
14.30 Šentožbolt	15.45 Lukovica	
14.45 Blagovica	16.25 Šentvid	

Ne pozabite prinesti s seboj izkaznice o cepljenju psov POTNI LIST – MODRA IZKAZNICA.
Ob cepljenju na terenu bo možno kupiti ampule proti bolham in klopom.
Imetniki psov morajo zagotoviti cepljenje psov proti steklini med **12. in 16. tednom starosti**. Breje in doječe psice SE NE SMEJO CEPITI, cepimo jih lahko po odstavitvi mladičev. Ob prvem cepljenju morajo biti psi označeni z mikročipom in registrirani v skladu s predpisom, **ZATO S SEBOJ PRINESITE enotno matično številko (EMŠO) LASTNIKA PSA, številko čipa matere mladička in podatke o lastniku matere mladička. Stroški cepljenja znašajo 31,42 EUR. Ob prvem cepljenju se k tem prištejejo še stroški označitve, izdaje potnega lista in registracije v znesku 29,90 EUR.**
Posamezno cepljenje je v VETERINARSKEM DOMU DOMŽALE, IHANSKA CESTA 19 a, ZABORŠT, vsak delavnik med 7. in 12. uro ter med 15. in 18. uro, ob sobotah pa med 7. in 12. uro.

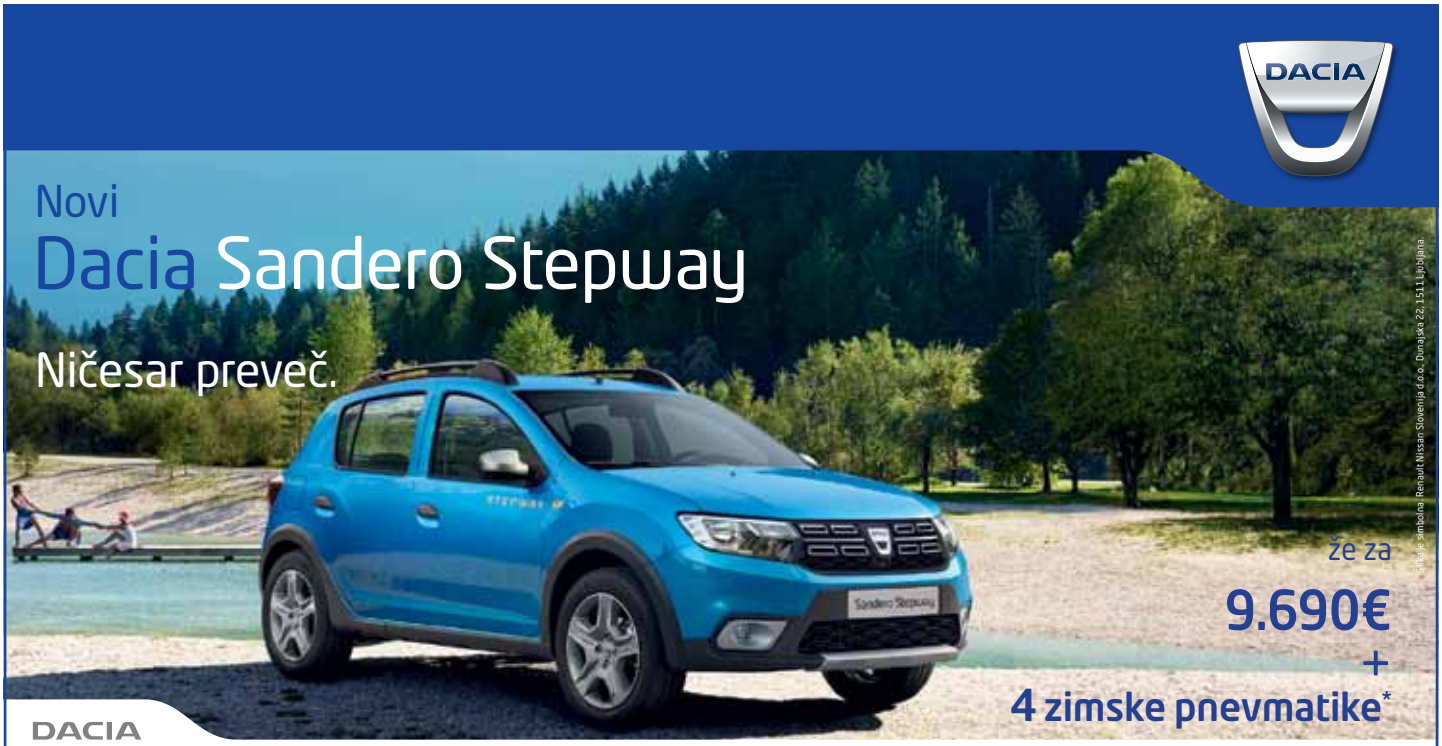

*Brezplačni paket 4 zimskih pnevmatik podari Dacia kupcem novih vozil, ki so fizične osebe ali lastniki malih podjetij.

www.dacia.si

AVTOHIŠA MALGAJ Ljubljana

AVTOHIŠA MALGAJ, D.O.O., Tržaška c. 108, 1000 Ljubljana.
Prodaja novih vozil: 01/ 20 00 563, prodaja rabljenih vozil: 01/20 00 560,
servis: 01/20 00 570. E-mail: info@malgaj.com
ODPRTO OD PON DO PET OD 8:00 DO 18 00 SOB OD 8 00 DO 12 00 NED ZAPRTO

www.malgaj.si

Dacia. Zanesljiv partner GRZS.

Poraba pri mešanem ciklu: 3,8 - 5,1 l/100 km. Emisije CO_2: 98 - 115 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6b. Emisija NOx: 0,0085 – 0,0301 g/km. Emisija trdnih delcev: 0 – 0,00002 g/km. Število delcev ($x10^{11}$): 0 – 0,06. Ogljikov dioksid (CO_2) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM_{10} in $PM_{2,5}$ ter dušikovih oksidov. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na dacia.si.

Člani likovne sekcije DU Lukovica organiziramo:

Kratek tečaj kaligrafije, 13. februarja 2017 od 16. ure naprej v društveni sobi Občine Lukovica.

Tečaj bo vodila naša članica Marcela Kopitar. Tečaj bo trajal približno 3 šolske ure (3 x 45 minut), bo brezplačen, za kopije materialov boste prispevali prostovoljne prispevke v višini materialnih stroškov za kopiranje (približno 5 €). Prijave zbiramo na e-mail celinkaslc@outlook.com ali po SMS na 040 647 933.
Za praktični del tečaja rabite ustrezna kaligrafska peresa, tuš in vsaj 90-gramski pisarniški papir. Držalo in kaligrafska peresa lahko nabavite v trgovini Art, MK, Müllerju in še kje.
Wikipedija opisuje kaligrafijo (iz grških besed kallos - »lepota« in graphē »pisanje«) kot zvrst vizualne umetnosti, ki se ukvarja z abstraktnim oblikovanjem pisave. Kaligrafi se ukvarjajo predvsem s posnemanjem starih pisav, ki dajejo vabilom, čestitkam, priznanjem, naslovom, listinam in raznim okrasnim predmetom poseben čar in lepoto. Glavni pripomoček pri tem so po navadi posebna kovinska peresa s prirezano konico, ki jih je treba glede na tip pisave držati pod določenim kotom. Nepogrešljive so tudi razne vrste papirja; paziti je treba le, da papir ni pretanek ali preveč vpojen za izbrano pisalo. Seveda tudi brez črnila v raznih odtenkih ne gre.

Predavanje o lastnostih slikarskih barv in pigmentov v njih, 13. marca 2017 od 16. ure naprej v društveni sobi Občine Lukovica.

Predaval bo naš član Silvester Zdovc. Predavanje bo trajalo približno 2 šolski uri (2 x 45 minut). Predavanje bo brezplačno, za kopije materialov boste prispevali prostovoljne prispevke v višini materialnih stroškov za kopiranje (približno 5€). Prijave zbiramo na e-mail silvo.zdovc@gmail.com ali po SMS na 031 868 812.
Na predavanju boste izvedeli nekaj osnovnih informacij o premaznih sredstvih (po domače jim rečemo barve) ter o sestavi posameznih tipov barv in njihovih lastnostih. Pomembna sestavina barv, še posebno slikarskih, so pigmenti, ki dajejo premaznemu sredstvu barvo. Pigmentov je ogromno število in njihove lastnosti so zelo različne. Nekateri so na svetlobi zelo obstojni, drugi manj ali pa so celo zelo neobstojni. Precejšnji del predavanja se bo nanašal ravno na to lastnost pigmentov, ki je večinoma ne poznajo ne ljubiteljski ne profesionalni slikarji. Pa bi bilo dobro, da bi jo poznali. Na predavanju boste slišali, kako in kje najdemo ustrezne podatke, da se lahko odločimo, kakšno barvo bomo uporabljali za določen namen.

Foto: Miša Kokalj

Na Prvem HIT radiu izpeljali najdaljše silvestrovanje v Sloveniji z več kot 100-imi gosti v studiu.

6 dni, več kot 100 ur programa in več kot 100 gostov - to je "izkupiček" najdaljšega silvestrovanja v Sloveniji, ki smo ga v zadnjem tednu decembra izpeljali na Prvem Hitradiu.

S silvestrovanjem smo začeli že v prazničnem ponedeljku, 26. decembra, ob 5. uri zjutraj, vztrajali pa smo vse do prvih minut novega leta.

V studiu se nam je tekom celotnega tedna pridružilo več kot 100 gostov - od znanih Slovencev (Jan Plestenjak, Rok`n`Band, Victory, Imset, Manca Špik, Raiven, Jasna Kuljaj, Špela Grošelj, Gregor Trebušak, Miran Rudan, Neisha, Alya, Čuki, Omar Naber in ostali), okoliških županov do športnih društev oz. ekip. Številni glasbeniki so izpeljali nastope v živo ter zapeli svoje največje hite ter pohvalili našo podporo slovenski glasbi.

Foto: Miša Kokalj

Foto: Miša Kokalj

Naša vrata so ves teden bila odprta tudi za poslušalce - številni med njimi so si zaželeli glasbene želje in z nami delili lepa voščila, najbolj pestro pa je bilo prav v najdaljši noči v letu. V silvestrskem večeru so želje prihajale prav iz vseh koncev države.

Za nami je pester zaključek leta 2016 in odličen začetek novega leta v katerem bomo nedvomno izpeljali še več podobnih projektov in s tem šli še korak dlje od ostalih.

Naj bo leto 2017 en sam velik HIT!

Foto: Miša Kokalj

Pismo bralke

Nerazvita Blagovica v razviti občini Lukovica

Ko tako prebiram časopis Rokovnjač, me to spodbudi, da tudi sama kaj napišem. Kar bom napisala, naj bo dobronamerno in ne jemljete tega z moje strani, kot da kaj kritiziram ali kaj podobnega. Nekaj številk nazaj sem zasledila, da je bila občina Lukovica uvrščena na 13. mesto po razvitosti v Sloveniji. Če pogledam in se vozim okoli po občini, me je sram, ko me kdo vpraša, iz katere občine in kraja prihajam. Zakaj? Blagovica, ker je zelo zapuščena, in ne morem si misliti, da spadamo v občino Lukovica. Pred leti je župan za Rokovnjača napisal, da se bo kaj spremenilo, a se do sedaj ni nič. Samo šolo, ki je bila obnovljena in prizidana, si župan prisvaja, da je njegova zasluga. A naše plačevanje izglasovanega samoprispevka (4x po 5 let) pa ni nič vredno? Iz tega denarja se je gradilo šole v Blagovici in drugod po takratni domžalski občini. Sedaj pa je mrtvilo v Blagovici, samo položnic niso pozabili pošiljati. Ko smo bili v občini Domžale, smo enkrat tedensko imeli zdravnika in zobozdravnika, pa enkrat kmetijsko zadrugo in trgovino vsak dan. Sedaj tega ni več, samo podrte hiše so in položnice, še pošta se je preselila na Petrol. Včasih je bil vsako leto sestanek krajanov, tega ni več. Če kaj rečeš predsedniku KS, ti slednji reče, da ga na Občini Lukovica nočejo slišati. Pozabljen kraj brez vsega. Kar srce te stisne, ko pogledaš lepo urejeno v Lukovici, Šentvidu in Prevojah. Naš denar je dober, vse drugo pa nam ni treba imeti. Če bi bilo kaj manj razkošnih proslav, bi tudi kaj ostalo za naš kraj.

Marija Bizilj

Odgovor občinske uprave na pismo bralke

Šola v Blagovici je bila dejansko sezidana na novo, od stare šole je ostalo le nekaj zidov, vse ostalo pa je novogradnja, ki je stala približno milijon in pol evrov. Sredstva za izgradnjo šole niso bila pridobljena iz samoprispevka, ki je omenjen v pismu, ampak iz občinskega proračuna (predvsem iz donacije podjetja Hofer, ki je gradilo na povsem drugem koncu občine) in nekaj iz državnih sredstev. Samoprispevka za časa občine Lukovica v Blagovici ni bilo, niti ni Občina Lukovica prav v ta namen ob delitveni bilanci z nastankom novih Občin prejela ničesar. Pohvaliti pa je treba tudi to, da se je v Blagovici izgradilo igrišče, za katerega je veliko vložila Občina, a so ga krajani gradili sami, kar dokazuje, da se tudi da. Za zdravstvene storitve je pristojen Zdravstveni dom Domžale, ki to dejavnost opravlja na ozemlju občine Lukovica, za zobozdravstvene pa večinoma privatniki, ki pa se odločajo za lokacije svojih ordinacij izključno na osnovi donosnosti naložbe. Ministrstvo za zdravstvo določa število koncesionarjev in čeprav jih je glede na število prebivalstva v Lukovici premalo števila ne povečujejo. Zasebni zdravnik je mogoč glede na izkazan interes uporabnikov. Tako to obstaja v Krašnji v primeru zobozdravstva. Kmetijska zadruga ni odvisna od Občine ampak je samostojna pravna oseba, prav tako trgovci. Le-ti pa se vedno odločajo, tako kot zobozdravniki, na osnovi ekonomske upravičenosti. Enako velja tudi za Pošto Slovenije, na katero Občina nima vpliva. Če bi krajani Blagovice v zadostni meri koristili poštne storitve, verjetno ne bi prišlo do ukinitve in preselitve na bencinski servis. Ne pozabimo, da je lastnik propadajočih objektov v Blagovici zasebnik, ki jih je očitno kupil z določenim namenom in sicer ne od Občine. Občina je lastnica le ene tretjine »stare šole«, in to bomo v letošnjem letu, kljub nasprotovanju solastnika (omenjeni privatnik), zaradi nevarnosti za mimoidoče podrli. Občina ja za Blagovico večkrat sprejela in na željo krajanov spreminjala ureditveni načrt Blagovice, kjer je v delu kraja predvidena tudi stanovanjska pozidava. Pričakovali smo, da se bo kraj razvijal, a se kljub temu, da je Občina to omogočila ne. Prav tako smo lokacijo mrliške vežice v Blagovici že trikrat prestavili na željo krajanov in tako je prej do takega objekta prišla Krašnja. Blagovičani morajo za kraj kaj storiti tudi sami in si ne bo treba nikomur jemati zaslug za to. Od kje je prišel podatek, da so proslave v naši občini drage ne vemo, saj že bežen pogled proračunov drugih občin pove, da temu ni še zdaleč tako. Niti ne vemo kako naj bi proslave vplivale na dogajanje v Blagovici.

Občinska uprava

N.Si Nova Slovenija Krščanski demokrati

Poslanci Nove Slovenije, krščanski demokrati, mesečno obiščemo eno izmed slovenskih regij. Srečujemo se s podjetniki, obrtniki, kmeti, župani, predstavniki civilne družbe in z drugimi državljani, ki nam želijo predstaviti svoje delovanje in tudi probleme, s katerimi se dnevno srečujejo. Ta srečanja nam zelo koristijo in pomagajo pri opravljanju našega političnega dela, ko predlagamo in sprejemamo zakone in druge pomembne odločitve v parlamentu. Mediji žal večkrat poročajo o problemih kot pa o uspehih, zato slovenska javnost niti ne ve, koliko uspešnih podjetij imamo v Sloveniji, na račun katerih Slovenija beleži gospodarsko rast. Žal vedno znova ugotavljamo, da bi lahko bila Slovenija še bolj uspešna, če bi bili sprejeti ukrepi za spodbujanje gospodarstva, na katere nas vedno znova opozarjajo obrtniki, podjetniki in gospodarstveniki. Na račun gospodarske rasti pa so se povečali apetiti sindikatov javnega sektorja, ki zahtevajo odpravo vseh začasnih omejevalnih ukrepov iz Zakona za uravnoteženje javnih financ, čeprav se državni dolg samo povečuje.
Za NSi so izredno pomembni ukrepi za zvišanje rodnosti, saj se v Sloveniji letno rodi okrog 10.000 otrok premalo za naravno obnavljanje naroda. Seveda staršem ne more nihče predpisati, koliko otrok naj imajo. Ustrezna družinska politika, kot je bil brezplačni vrtec za drugega otroka, pa je marsikoga spodbudila, da se je odločil še za drugega ali tretjega otroka. V Sloveniji se rodi povprečno 1.5 otroka na žensko. Za naravno obnavljanje naroda pa potrebujemo najmanj 2.1 otroka na žensko. Zato bo NSi znova predlagala spodbudne ukrepe za izboljšanje rodnosti v Sloveniji, saj je prav od števila rojstev odvisna prihodnost slovenskega naroda. Od števila za delo sposobnih ljudi in od števila zaposlenih prebivalcev so odvisne tudi pokojnine prihodnjih rodov. Priseljevanje v omejenem obsegu sicer lahko obogati narod, ne more pa ga ohraniti, ne da bi se pri tem bistveno spremenila kultura in druge vrednote, ki so skozi stoletja oblikovale slovenski narod. Zato je potrebno več pozornosti nameniti ukrepom za spodbudno družinsko politiko, ki nam bo dajala upanje za obstoj slovenskega naroda.

Ljudmila Novak, poslanka v DZ RS

Krašnja na fotografiji Kurta Hielscherja

Sredi 20. let 20. stoletja je na povabilo vlade v Beogradu na popotovanje po Kraljevini SHS prispel nemški fotograf Kurt Hielscher z namenom, da posname fotografije o mladi državi. Hielscher je predtem izdal podobne in zelo uspešne knjige s fotografijami o Italiji, Španiji in Nemčiji, zato je z navdušenjem sprejel povabilo.
Med svojim potovanjem po Kraljevini SHS od Julijskih Alp do bolgarske meje je Hielscher posnel 1200 fotografij, od katerih jih je za knjigo izbral 191. Želel je izbrati tiste fotografije, ki bi pokazale raznolikost pokrajine, arhitekture in načina življenja Jugoslovanov, pri čemer ni želel ustvariti zbirke razglednic. Izbrane fotografije je objavil v knjigi z izvirnim naslovom Jugoslavien: Slovenien, Kroatien, Dalmatien, Montenegro, Herzegowina, Bosnien, Serbien. Landschaft – Baukunst – Volksleben, ki je izšla pri berlinski založbi Ernst Wasmuth AG leta 1926. Več fotografij iz knjige najdete na strani http://mycentury.tv/gallery/gallery-balkani/yugoslavia-1926.html. Med fotografijami iz knjige najdemo tudi eno fotografijo, ki je bila posneta v naši občini v Krašnji. Na fotografiji je kmečka hiša, ki ima še s slamo pokrito streho, pri vhodnih vratih pa sedi ženska. Da je hiša res v Krašnji, priča plošča nedaleč od vhodnih vrat. Kje točno je to v Krašnji, meni ni znano. Kdor prepozna, kje točno je ta hiša in kdo je ženska na fotografiji, naj to napiše.

Marjan Bizilj

Vsi bomo enkrat zaspali, v miru počivali vsi,
delo za vselej končali, v hišo Očetovo šli …
Takrat zvonovi, zvonite lepo …

ZAHVALA

Dan pred božičem 2016 smo se na šentgotarskem pokopališču poslovili od našega dragega

MATJAŽA SMRKOLJA
s Trojan

Lepo se zahvaljujemo vsem, ki ste nam pomagali v teh težkih trenutkih, nam izrazili ustna in pisna sožalja, darovali cvetje, sveče in druge darove. Še enkrat vsem in vsakemu posebej iskrena hvala, da ste Matjaža v tako velikem številu pospremili na njegovo zadnjo pot.

Vsi njegovi

Prazen je naš dom, dvorišče,
moje oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
le delo pridnih rok ostaja.

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 81. letu starosti sklenil naš dragi ata, dedek, pradedek in tast

ALOJZIJ RESNIK
po domače Bzjakov ata iz Jelše nad Blagovico

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za darovane svete maše, podarjeno cvetje in sveče. Zahvaljujemo se g. župniku Janezu E. Rusu za lepo opravljen pogrebni obred, pogrebcem in Pogrebni službi Vrbančič. Lepa hvala cerkvenemu pevskemu zboru Blagovica in pevcem Lipa Trojane za zapete žalostinke. Hvala tudi g. Marku Trdinu za lep govor in g. Kristjanu Fermetu za zaigrano Tišino. Zahvaljujemo se tudi osebni zdravnici dr. Mirjam Pogačar-Zajc, osebju Kliničnega centra – oddelek gastronomija za lajšanje bolečin. Še posebej hvala patronažni sestri g. Irmi Markovšek za ves trud in obiske na njegovem domu.
Najlepša hvala vsem in vsakemu posebej, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

Tam, kjer si ti, ni sonca, ne luči.
Le tvoj nasmeh nam v srcih še živi,
in nihče ne ve, kako zelo, zelo boli.

16. februarja bo minilo 20 let, odkar te več ni, dragi naš

ALEŠ DROBNE
iz Krašnje

Hvala vsem, ki kdaj pomislite nanj!

Njegovi

Kogar imaš rad,
nikoli ne umre,
le daleč, daleč je ...

ZAHVALA

MARIJA PIRC
roj. Gostič s Prevoj

Na božični dan je zaspala naša mama Mici.
Hvala vsem, ki ste se ta dan na domu poslovili od nje.
Hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in sodelavcem za izrečena sožalja, vsak stisk rok in besede tolažbe. Hvala za darovano cvetje in sveče. Zahvaljujemo se dr. Mojci Zajc Kraševec za dolgoletno zdravljenje, župniku Pavlu Okolišu za pogrebni obred ter iz srca hvala Tanji Zajc Zupan in pevki za občutno zaigrane pesmi. Hvala tudi Mateji Orehek za poslovilni govor. Hvala vsem, ki ste jo 29. decembra 2016 pospremili v kraj tišine, kamor nas bo odslej vodila naša pot. Vsem, ki se naše mame spominjate, postojite ob njenem „novem domu“.
Še enkrat iskrena hvala!

Vsi njeni

Dom je prazen,
dom je tih,
tebe draga mama ni,
da bi skupaj še bili.

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 97. letu sklenila naša draga mama, stara mama, prababica, teta in tašča

ANA ŠTRUKELJ
roj. Florjančič, Mrjanučeva mama iz Podsmrečja

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za izrečena sožalja, darovane sveče in svete maše. Hvala Irmi za vso oskrbo na domu, župniku Janezu E. Rusu za lepo opravljen pogrebni obred s sv. mašo, Blažu Judežu pa za poslovilne besede. Prav tako hvala Pogrebni službi Vrbančič, pevcem in trobentaču in vsem, ki ste kakorkoli pripomogli k pogrebni slovesnosti in našo mamo v tako velikem številu pospremili k večnemu počitku zadnji dan leta 2016.
Ostala nam bo v lepem spominu.

Vsi njeni

ZDRAVSTVENA NEGA STOPAL
Pančur d.o.o.
01/72 45 106
031/353 347
(v stavbi zdravstvenega doma Domžale)
Krajšanje nohtov ter odstranjevanje trde kože na bolnih in zdravih nogah. Diabetiki, negujete vaša stopala?

HOFERJEV TEDENSKI JEDILNIK

PO UGODNIH CENAH

VSAK TEDEN

Hofer

VEČ KOT FER. HOFER.

KAJ BOMO PA DANES JEDLI?

Ideje za okusno kosilo ali večerjo poiščite v Hoferjevem tedenskem jedilniku. **Vsak teden** iz naše široke ponudbe raznovrstnih izdelkov po posebnih, akcijskih in super cenah izberemo glavne sestavine vsem znanih jedi in oblikujemo jedilnik, ki na enem mestu združuje **številne Hoferjeve ugodnosti**, veljavne na posamezni dan v tednu.

V vaši poslovalnici in na hofer.si/jedilnik. Pa dober tek!

Slike so simbolične.